

Mesut Özбек

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mesut Özbek

Eserleri:

Adam Gibi

Karıştırmadan sözleri
Söyledim mi dosdoğru söylerim
Ne kelimeleri süsler,
Ne laf salatası bilirim
Seviyorsam eğer,
Seviyorsam bir güzeli
Gözlerine bakar öylece söylerim
Sevdim mi ben,adam gibi severim

Bir sevdaya
Bin can feda edenlerdenim
Derviş gibi yanıp
Gurbet gurbet gezenlerdenim
Gönül yıkmam aşk derenlerdenim
Bir gün Yunus, bir gün Karacaoğlan,
Bir gün Veyselim
Sevdim mi ben adam gibi severim

Mesut Özbek

Adım Türk

Bir kimlik zaafı var bu asırda
Aslını inkar etmek oldu şimdi moda
Eğer künyemi sorarsanız bana da
Adım Türk,soyadım Türk

Türküm demek şimdi artık suç sayılır
Atanı sevmek sabıka kaydı yazılır
Ben susmam hiç darılan darılır
Adım Türk,soyadım Türk

Sanmayın kibirliyim büyüklük taslarım
Bu kainatta hiç,ufak bir noktayım
Tefekkür hırkasıyla bir ulu kavgadayım
Adım Türk,soyadımTürk

İslam ruhu ile canlanmış Türklük bedenim
Dinim için cihat eden bir uç beyiyim
Barışta pamuk,savaşta pençe olur ellerim
Adım Türk,soyadım Türk

Bu şuuru yıkmak boşa bir hevestir
İslam ve Türklük ayrılmaz bir nefestir
Dinime millete hizmet benim için şereftir
Adım Türk,soyadım Türk

Yumuşak halime aldanıp bana sataşmayın
Dinime,Millete sakın çamur atmayın
Bu değerler için bekçi,yırtıcı atmacayım
Adım Türk,soyadım Türk

Türküm demeyi ırkçılık sanır gafiller
Bu ulu manayı anlayıp gerçeği görmezler
Türklük kutlu cihat gömleğidir bilmezler
Adım Türk soyadım Türk

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Affet Öğretmenim

Sizden aldığımız mirası harcamaktan
Verdiğiniz hayat ödevini uygulamamaktan
Elimizdekini hesapsız kullanmaktan
Sapıkaliyız,affet öğretmenim

Çalışmadık loto,toto dedik
Kültürümüzü değil televoleyi sevdik
Her gün bir televizyon kanalına gittik
Hatalıyız,affet öğretmenim

Kendi cevherimizi bilemeden
Bir adım ileriye gidemeden
Başımıza örüleni görmemekten
Özürlüyüz,affet öğretmenim

Bir bütün olarak savaştan çıktık
Medeniyete doğru koca bir adım attık
Gün geldi yurdu mozaiklerle donattık
Suçluyuz affet öğretmenim

Mesut Özbek

Anneme

Uyanmıştıım bir sabah
Tatlı derin uykudan
Çekiyordum her dem ah
Beni neydi korkutan
Hasretini duymuştıım
Gözlerini silmeden
Göğsünde uyumuştıım
Daha seni bilmeden
Beş yıldır bu hasretin
Büküyordu kolumu
Kavuşmak biraz çetin
Beklesende yolumu
İşte o dem savuşur
Eski derin yaralar
Hasretine kavuşur
Senin gibi analar

Mesut Özbek

Anneye Özlem

Çok çabuk geçti yıllar
Her gece ruhumu yalnızlık sarar
Her sabah yeni bir dert başlar
İyigeceler,günaydın demeni özlerim

Hep terketti beni dost bildiklerim
Yalancı çıktı hep tüm sevgililerim
Yıllardır sıcak bir ilgiyi beklerim
Yavrum diye sarılmanı özlerim

Her acıya bir köşede çare aradım
Derdime deva olacak derman aradım
Ne zaman bir taş takılsa ayağım
Yüreğinin yanışını özlerim

Nereye gitsem bitmedi özlemlerim
Boşa gitti hep karşılıksız sevgilerim
Terkedip gidenlere tüm sitemlerim
Karşılıksız sımsıcak sevgini özlerim

Tüm hayat yokuş hep gözyaşları
Bu yolda tükendi kilometre taşları
Başındaki tel tel beyaz saçları
Dizine yatıp seyretmeyi özlerim

Bin yıl geçse bitmeyecek sana hasretim
Senle dolu günleri anar gülümserim
Ne zaman şaha kalksa dertlerim
Anam diye kollarına koşuşumu özledim

(Kayseri 5/3/2007)

Mesut Özbek

Asacaksın bu doktorları

Dertler azalmaz artar hastane kapısında
Sabahın köründe sıra var doktor odasında
Herkes önce içeri girme telaşında
Çözmek için,asacaksın bu doktorları

Aksaray,Elbistan,Yozgat,Sivas'tan
Hesap soran yok gelse de Fizan'dan
Yazılsa tüm bunlar olur ayrı bir destan
Takmayacaksın,asacaksın bu doktorları

Doktorun bir derdimi var kimin umurunda
Herkesin problemi kendine kendi yolunda
Doktor bir insan değil robot konumunda
Dinlemeyeceksin asacaksın bu doktorları

Gece nöbet var gündüz mesai
Hasta anlamaz bunu ister yeni enerji
İlgilenen yok gücün ne halin neki?
Sormayacaksın, asacaksın bu doktorları

Kendi problemini çözmeye zaman bulamazsın
Yetmez hastanın derdini derdine katacağısın
Sabah onla kalkıp, akşam onla yatacağısın
Bilmeyeceksin,asacaksın bu doktorları

İnsan değil doğa üstü varlıksın ortamda
Bir günde negam bakmışsın yüz otuz hasta
Bir karışıklık bir yanlış var ama bu hesapta
Çözmeyeceksin,asacaksın bu doktorları

Beş doktor dolaşır günde bir hasta
Tatmin olmaz anlatılandan hepsine kor posta
Buda yetmez çare sorar eşe dosta
Anlamayacaksın, asacaksın bu doktorları

Bir işçi işinde,birde doktor çalışır vardiya da
Tek dert,tek kötülük bu adı batasıca doktorlar da
Problem yok hiç mahkemede, nüfusta tapuda
Bitirmeyeceksin,asacaksın bu doktorları

Her hasta kaybında bir kez daha ölen onlar
Her ölümdede kalpler ezilip ömürleri törpülenen onlar
Yakınları terk edince çaresiz hastaya bakan onlar
Hissetmeyeceksin asacaksın bu doktorları

Sağlık yüklenmiş omuzlarına eziliyor takan yok
İtibar kalmamış,hakaret diz boyu sayan yok
Anlatsa da derdini dikkat edip duyan yok
Sormayacaksın asacaksın bu doktorları

Boğulmuş hasta ile kendi derdine bakamaz
Kısımlar sesini hiçbirini kimseye duyuramaz

Böyle olsa da Mesut buna sessiz kalmaz
Anlamak için dinleyeceksin bu doktorları

Mesut Özbek

Aşk

Sen hiç aşık oldun mu?
Sözler düğümlendi mi dudaklarında?
Kalbin çarpıp boğazın kurudu mu?
Çok şey söylemek isteyip öylece sustun mu?
Sen hiç aşık oldun mu?

Ansızın Uykusuz gecelerin birinde
Bir sızı duyduğunda kalbinin derinliklerinde
Arkadaş ararken ıssız sokak köşelerinde
Tüm hayatın tepetaklak oldu mu?
Sen hiç aşık oldun mu?

Ayrılık sana bir asır gelirse
Bir cendere gibi sıkarsa seni her köşe
Nereye bakarsan aynı göz,gelir ise önüne
O an duvarların üstüne üstüne geldiği oldu mu?
Sen hiç aşık oldun mu?

Hep aynı köşede bekledin mi? saatlerce
Yağmurla ıslanıp, güneşle kurudun mu? günlerce
Duyguların dönünce çözülmez bir bilmeceye
Lanet olsun dediğin oldu mu?
Sen hiç aşık oldun mu?

Sırtını dönüp gitmek istedin mi o diyardan?
Bir ses bir haber duymayı bekledin mi heran?
O kahredici yalnızlığı sevgisiz yaşayan,
Gözlerin mihlanıp bir noktaya acı ile kavruldu mu?
Sen hiç aşık oldun mu?

Bunları duymadıysan beni anlamazsın
Tıpkı bugün gibi gözlerime anlamsızca bakarsın
Ne bir pervane olur, ne mum gibi yanarsın
Çekip gittiğin o soğuk günü unuttun mu?
Yıkıp gittin kalbimi,mutlu oldun mu?

Mesut Özbek

Ayrılık

O kahrolası sabah çekip gittin
Bir kuru veda "bitti" dedin
Geleceği yıktın,geçmişi sildin
Madem yarım bırakıp gidecektin
İlk gün beni çekip vursaydın
Her gün bin defa öldürmeseydin

Mesut Özbek

Baba

Sayamıyorum kaç yıl oldu
Senin ebediyete gidişin baba,
Şimdi ben ne zaman
Ö günlerden bir hatıraya rasladığımda
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Hani son kez uğurlarken beni
İçine doğmuştu otobüsten girmiştin içeri
İki gün sonra teller ulaştırdı kara haberi
Şimdi ben ne zaman uğurlarsam sevdiğlerimi
Yeniden yaşıyorum hep o sahneyi
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Ne kadar görmek isterdin mezun olmamı
Sıkıntılı günlerine merhem sarmamı
Eşe dosta oğlum doktor diye anlatmayı
Ben senden sonra kavuşup diplomama
Annem sevinçle sarılırken boynuma
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Hastaydın sıkıntı vardı kalbinde
Mevlam nasip etmedi,
Koşamadım doktor olup derdine
Şimdi hergün hep hasta peşinde,
Tanrımın izni ile merhem olurken çaresizlere
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Çok severdim senle gezmeyi
Senle çarşıda yemek yiyip
Faytonla eve dönmeyi
Özlemle anıyorum o gezmeleri
Şimdi ben senden öğrendiklerimi
Verirken çocuklarıma
Gezerken onlarla çarşı pazarda
Faytonla sokaklarda
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Geçen yaz doğup büyüdüğüm şehirdeydik torunlarınla
Birlikte yürüdüğümüz kaldırımlarda
Sen yoksun,
Aynı yerlerde ben çocuklarımla
Anlatırken geçmişi tarih gibi onlara
İrkildim.oan karşımda,
Sanki bir heyula gibi durmakta evimiz
Heyhat,ne kiraz,kaysı,
Ne elma ağacı
Hepsi gitmiş

Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

Bu gün doğum günümdü
Hayat defterimden
Sensiz bir yaprak daha düştü
Geride geçen yıllar
Özlem dolu ömürdü
Sevdiklerim sevgi ile kuşatırken gönlümü
Bir yanım gururlu
Bir yanım çok acıyordu baba

MESUT ÖZBEK

Mesut Özbek

Beberuhi

Bugünlerde çok konuşuyorsun
Bir ona bir buna sataşıyorsun
Beyninden değil işkembeden atıyorsun
Yeter! artık,otur yerine sus beberuhi

Bir gün Karadenize el atmışsın
Bir gün aklınca alevilik anlatmışsın
Boyuna bakmadan büyük işlere kalkmışsın
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Bu yurdu bir bütün görenlerdeniz
Halklar diye parçalayan siz
Kan dökülen toprağı pasta zannetiniz
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Devrimi herşeyi yakıp yıkmak zannettiniz
Fatsa da fabrika yerle bir ettiniz
Herkesi kör, alemler sağır zannettiniz
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Devrim adına bin çam devirdiniz
Devrim olarak nikahsız yaşamayı becerdiniz
Adına gülerek komün dediniz
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Zamanında Rusya idi sizin gül bahçeniz
Katliamlara methiyeler dizdiniz
Bu vatani bırakıp Stalin'e biat ettiniz
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Hız Ali(R.A.) müslüman değil mi?
Zeynel Abidin,İmam Caferi neyin önderi
Hz. Hasan (R.A.) , Hz. Hüseyin (R.A.) kıldığı namaz değil mi?
Yeter! artık,otur yerine sus beberuhi

Çepniler Tahtacılar Türkmen boyları
Alevilerin Türk'tür soyları
Bağırıp çağırman değıştirmez doğruları
Yeter! artık,otur yerine sus beberuhi

Alevi vatandaş düşüncesiz sanma
Suskunluğu kabul ediş sanıp aldanma
Bu insanları kendi suçuna ortak alma
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Alevilik insan eksenslidir yazmışsın
Ağızda köpükler dilin zehir saçmışsın
Hakikatın, Allah'a ulaşmak olduğunu atlamışsın
Yeter artık, otur yerine sus beberuhi

Bi gün bölücüler ile bir gün misyonerler ile kol kola
Şaşırdım hangisi gerçek yüzün her gün başka boya

Eminim çok yakışacak bir haç boynuna
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Ozan Mesut'um budur benim sözüm
Düz bir değnek gibi doğrudur özüm
Sende doğruyu gör, hakka gel iki gözüm
Yeter! artık, otur yerine sus beberuhi

Mesut Özbek

Ben

Senin için bir anlamı olmasa da
Her hangi bir kimseden farkım kalmasa da
İlk günden beri,
Ben sana tutsak
Ben sana esir
Sen her gün başka kollarda
Ben sokaklarda rezil

Mesut Özbek

Ben Seni Yürekten Sevdim

Her şeyi silip attım seni gördüğüm oğün
Bülbülün gülü
Toprağın suyu
Bir ananın yavrusunu
Sevdiği gibi seni öyle sevdim

Bir garip gurbette hasret çekerya
Bir yurtsuz sıcak köşe ararya
Karanlığın kavuşmaktır güne isteği
Her akşam deniz sabırsızca bekler güneşi
İşte ben seni öyle sevdim

Bir yavru nasıl ürkektir ilk adımda
Açan çiçek çok özeldir dalında
Bir pınar sesi çağırır insanı yanına
Çoban sevda üfler kavalına
İşte ben seni öyle sevdim

Ferhat aşk için dağları delmiş
Kerem Aslı için can vermiş
Kamış sevdaya yanmış ney olup inlemiş
Derviş "hu" çekip sema eylemiş
İşte ben seni böyle yürekten sevdim

Mesut Özbek

Ben Türk'üm

Gel biraz yanıma otur çocuğum
Çektiği acıları anlatayım sana ulusumun
Bilmelisin manasını hain tuzakların, kanlı pusunun
Ben göçüp giderken, sen bekçisi ol yurdumun

Bir sabah vakti Kırım'dan dolduruldu vagonlara
Cesedimi aç çakallara attılar Sibiryada
Kan içiciler yuvamızı yıktılar Türkistanda
Ben Türktüm

Semerkant Buhara Kazanlar
Bir zamanlar Türklük destanını yazanlar
İçleri kan ağlıyor, yok artık minare, dindi ezanlar
Ben Türktüm

Mescid-i Aksa da nöbetim vardı, deymesin namahrem eli
Can verip kan akıtıp korurken tüm kutsal emanetleri
Sırtımdan vurdu heyhat beni Müslüman şarapneli
Ben Türktüm

Belenede domuzlarını etim ile besledi Bulgarlar
Mora da kanımı dere gibi akıttı Yunanlılar
İngilizler Seydi Besirde krizol çukurlarında gözlerimi yaktılar
Ben Türktüm

Arnavutluk, Yugoslavya Balkanlarda
Kimisi tarlasında, sofrada başında, kimi uykuda
Kıydılar acımadan bebeği karnında analara, kundakta çocuklara
Ben Türktüm

Toprakları elinden alındı Uygur Türkünün
Set çektiler önüne asırlardır gelen kültürünün
Yasak artık orucu, namazı, Allah'a imanı gönlünün
Ben Türktüm

Yıllarca kan akıttılar Kıbrıs da
Katliam yaptılar Hocaali, Karabağ da
Hasret, acı, ağıt türküsü söylediler Kerküklü gardaşıma
Ben Türktüm

Uzağa gitme önünde duruyor bin yıllık Anayurt
Yakılan, kurşunlanan, süngülenen nice vücut
Dağılan yuvalar, duleşler, yıkılan nice umut
Ben Türktüm

Bu topraklara nice yiğitler, fidanlar, kocamış erler devrildi
Analar, kızlar, nineler, bebeler kahbe kurşunlara dizildi
Nice kızların kudurmuş köpeklerce ırzına geçildi
Ben Türktüm

Böylede olsa kin tutucu değildir huyum
Resule Kuran'a sevgi, Allah'a imandan gelir asil soyluğum

Kuzu gibi dursamda değerlerime saldırıldığında arslan kesilir ruhum
Ben Türk'üm

Bu söylediklerimi sakın unutma yavrum
Türklük bedenirse,İslamdır ona can veren ruhun
Kır prangaları,tarihe yön vermek olsun düstürün
Çünkü sen Türksün

Mesut Özbek

Bilebilirmisin

Sen yalnızlık uçurumunda tek başına
Göz kırpmadan düşebilirmisin
Karıştırıp aşkını göz yaşına
Doyasıya ağlıyabilirmisin

Ömrünün baharında kış olursa gönlün
Kaybolur ümitlerin, solarsa yüzün
Sevgili için kan tükürse her sözün
Sen yine de sevebilirmisin

İnsana akrep olur geceler yatağında
Arar huzur bulmak için dolaşır sokaklarda
Katıp aşkını yudum, yudum içersen şarabında
Sen böyle de gülebilmisin

Her sonbahar kurur dal, yapraklar solar
Tutar yasını gül için bülbül kara bağlar
Ruhunu terkederse o güzelim bahar
Döner diye bekleyebilirmisin

Dolaşırken dalgın tek başına sokaklarda
Bir an görürsen iki sevgili kol kola
Derinden gelen özlem duyarsan o anda
Dönüp de kollarıma koşabilirmisin

Mesut Özbek

Bir Adam

Bir adam öyle durgun ve yalnız
Omuzlar çökmüş vücut takatsız
Bir adam terkedilmiş umarsız
Gözleri yaşlı öylece ufka dalmakta
Kaybetmiş birşeyleri,
Aramaktan yorulmuş
Nefesler sıklaşmış,benzi solmuş
Hesap sorup,isyen ediyor geçmişe

Bir adam sokakta tek başına yürüyor
Uyuz köpekler eşlik ediyor adımlarına
Izdıraplar zincir vurmuş yarınlara
Geçmişini kaybetmiş,gelecek karanlık
Boğulmuş gidiyor,acı ızdırap girdabında

Bir adam uzanmış boylu boyunca duvar dibine
Soluk kesilmiş,herşeye son verircesine
Artık koşturmak yok diyor beden
Çözülmeven hayat bilmecesine
Bir adam üstünde günlük gazeteler
Gazetede bir resim
Yakışıklı jön sevgilisi ve
Yeni ferrarisi ile poz vermekte

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Bir Aşk Şiiri

Bana bir aşk şiiri yaz
İçinde sevda pınarları çağlasın
Tutup alıp beni götürsün
Eski zaman masallarına
Ferhat ile dağ deldirsin
Mecnun ile çöllerde gezdirsin
Nefreti içimden alıp
Sevda çiçekleri yeşertsin

Bana bir aşk şiiri yaz
İçinde memleket türküleri olsun
Bir han odasında sabahlayayım
İçim yansın duvardaki mısralarla
Bazen sıla özlemi çekip
Bazen kavuşma sevinci ile coşayım
Ama her daim daima
Senin sevgini duyup
Senle yaşayayım

Bana bir aşk şiiri yaz
Bazen dorukları karlı dağlar gibi,
Ulaşılmaz
Bazen kana kana içilen,
Pınar olsun
Kimi zaman avutsun garipliğimi
Kimi zaman yıldızlı akşamlarda ninni
Yorgun başa yastık olsun

Bana bir aşk şiiri yaz
İçinde vücut-u mutlak bulunsun
Yunus'un yanmışlığı
Mevlân'a Hacı Bektaş'tan iz olsun
Tutuştur gönlümdeki kor ateşi
Yalın ayak
Bir asa bir hırka ile
Veysel Karani olup
Düşebileyim yollara

Bana bir aşk şiiri yaz
İçinde sevilecek her şey olsun
Ama mutlaka seni hatırlatsın her harfi
Başında sen,
Ortasında sen,
Sonunda sen olsun

Mesut Özbek
17/5/2009

Mesut Özbek

Bir Öküz Masalı

Büyük öküz sürüsü yayılmış gönlünce otlakta
Aslanlar etrafında sürünün fırsat aramakta
Ama mümkün değil girmek güçlü sürü arasına
Telef olup gitmek var ya tekmeye ya boynuz yarasına

Dolaşmakla geçiyor günleri zavallı aslanların
Açlıktan ölüp gidecekler bugün olmazsa yarın
Öküzler güçlü her şeyleri ile ve derileri de kalın
Ağızları öküzlere sulanan aslanların halini anlayın

Günler böyle birbirini kollamakla geçer
Günlerin birinde tilkinin yolu o otağa düşer
Anlatır aslanlar dertlerini tilkiye birer birer
Meraklanmayın der tilki derdiniz bende biter

Yavaş yavaş yanaşır tilki öküzlerin yanına
Aklındaki fısıldar büyük öküzün kulağına
Şu sarı öküz sizin merhem olur tüm kaygılarınıza
Aslanları o kızdırmış atın onu kucaklarına

Toplanmış öküz meclisi bir köşede hemen
O kızdırmış verelim, kurtulsun sürü, o olsun giden
Onlar aslan güçlü, biz öküz, biz olalım taviz veren
Bütünlük içinde otlamaktır gönlümüzden geçen

Sarı öküz birlik için kurban olmuş aslanlara
Günü kurtarmış öküzler çıkmak için yarına
Unutmuşlar ihanet hiç kalmaz diğerinin yanına
Öküz tadı yerleşmiş artık aslanların aklına

Acıkınca aslanlar varmışlar yine tilkinin kapısına
Oda yollanmış yeniden öküzlerin otağına
Demiş benekli öküz fitneyi sokan aslanların kafasına
O giderse fitne biter rahatlarsınız bugünden yarına

Sarı, benekli, boz derken gitmiş öküzler teker teker
Semirmiş aslanlar yerken öküzleri birer birer
Artık her gün bir öküz olmuş kurban gider
Birlik bekleyen öküzler şimdi eskisinden de beter

Acil olarak toplanmış öküz şurası yeniden
Bu bozguna bulmak için çare ve neden
Bilge öküz konuşmuş kimseye söz vermeden
Başka yerde aramayın sarı öküzü vermektir bizi mahveden
Mesut Özbek
3/01 /2009

Mesut Özbek

Bizim Çocuklarımız

Evimizde gülücükler yağdıran neşe kaynağımız
Gelecekte onlardır açılacak umut bayrağımız
Dertleri derdimiz, tasaları tasamız
Herşeyi ile bizimdir çocuklarımız

Kimi koşar durur parklarda bahçelerde
Kimi sabah akşam pis derelerde
Değişse oyun yerleri hepsi gönlümüzde
Herşeyi ile bizimdir çocuklarımız

Mışıl mışıl uyurken bir kısmı sıcak evlerinde
Ekmek derdi vardır kiminin minik kalbinde
İster pamuk gibi, ister çatlak dolsun ellerinde
Herşeyi ile bizimdir çocuklarımız

Bazısının renkli oyuncaklarıdır neşesi
Bazılarının ümittir tek tesellisi
Neşeyle de çarpsa burukda olsa hançeresi
Her şeyi ile bizimdir çocuklarımız

Bayramlık seçilir kimilerine en güzellerinden
Kimilerine bozulup dikilir eskilerden
Nasıl olursa olsun çınlar dört yan neşeden
Her şeyi ile bizimdir çocuklarımız

4/2/1997
Mesut Özbek

Mesut Özbek

Bizim Koşu

Üç yıl,on ay,yirmiüçgün
Sağdan sola soldan sağa tek satır
Yazması çok kolay
Katlanması uzun bir zaman
Kapı kapı üstüne
Kilit kilit üstüne kapalı
Oda oda içinde
Bedenim tutsak ruhum yaralı

Her sabah küçük pencereden ışık dolar koşu
Güneş hüzmeleri dans ederken duvarda
Bir yandan ocakta çay kaynamakta
Bir kaç kişi bir köşede ayakta laflamakta
Her sabah aynı yüzler
Her sabah aynı şeyler olmakta
Robotlaşmış bedenler
Telaşlı ayaklar
Taş zemini baştan başa adımlamakta
İnsan zamanla tüm dünyayı
Bu koşu sanmakta

Bu gün Nisan'ın onüçü
Ağaçlar çiçek açmıştır dışarda
Çeşit çeşit kokular yayılır
Bahçelerden sokaklara
Bahar hayat demek
Bahar yeniden canlanmak
Ne güzel olurdu,
Bu coşkuyu bu koşu yaşamak
Bahara merhaba demek,
Hıdırellezi kutlamak
Ama heyhat
Duvarlarda nem demirlerde pas
Beyinler küçülmüş gönüller hep sonbahar
Ayaz çökmüş bu koşu
Burada bahar hayal değil
Hayalden de uzak durmakta

Mesut Özbek

Boş Çerçeve

Hep yalnızlığı yaşadım yıllarca
Boş çerçeve karşımda asılı durmakta
Gönül pınarı kurudu çağlamamakta
Sevgi daneleri yeşermeden kurumakta

Sen geldin sonra
Bir pınar gibi içimde çağlamaya
Gönlümde sevgi hasatı yapmaya
Artık kalbimde hep sen
Dolu çerçevede gülümsemem

Sensin yıllar sonra ruhuma can veren
Bir göğüste iki kalp atar sen ve ben
Kuruyan fidandır yeniden yeşeren
Dolu çerçevede hayatımız var resmedilen

Resmedilen bu hayatı paylaşırken ikimiz
Ayrılıktan uzak tek vücut tek teniz
Acılar bizden uzak sevgi ile çarpar yüreğimiz
Güneş gibi aydınlatmakta bizi mutluluk çerçevemiz

Mesut Özbek

Bozkurt'un Destanı

Yıkılmış yorulmuş bir neslin kahramanları
Yorgun bozkıra çökmüş felaket bulutları
Yurdu işgal için düşman zorlarken kıyıları
Bir Bozkurt haykırır
Çanakkale geçilmez

Savaş biter yenilmiştir Osmanlı
İstanbul,her yanını çigner düşman postalı
Her kes ümitsiz,gelecek karanlık,ruhlar tasalı
Bir Bozkurt haykırır
Geldikleri gibi giderler

İmparatorluk çökmüş paylaşılır toprakları
İşgalde İtalyan,Fransız askeri,Yunan palikaryası
İşgal edilirken asırlık vatan toprağı
Bir Bozkurt Samsunda haykırır
Ya istiklal,ya ölüm

Amasya tamimi istiklal yolunda ilk tuğla
Erzurum,Sivas kongreleri yer alır destanın sayfalarında
İstiklal haykırışı çınlar ilk meclis koridorlarında
Bir Bozkurt haykırır
Bağımsızlık karakterimdir

İnönü savaşları müjdesi gibidir geleceğin
Sakarya muharebesi bir yeni destanıdır Türklerin
Afyonda siperde süngüleri ışıltar neferlerin
Bir Bozkurt Kocatepeden haykırır
Ordular ilk hedefiniz Akdenizdir ileri

Bir destan yazılıp kazanılmıştır Anadoluda
Önde lider Bozkurtum ardında yüzbinler bir safta
Kazanılacak zaferler var ekonomide,iktisatta
Lider Bozkurt haykırır
İdare şeklimiz cumhuriyet

Yormuştu cephede koşmak,imar etmek yurdu
Şer cepheleri dağıttı,doğruyu işaret edip,iyi sundu
Ö fani,Türklük baki bunu çok iyi biliyordu
10 Kasım 38de Dolmabahçede
Bozkurtum,Mustafa Kemalim gözlerini yumdu

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Bülbül

Ey gül neden boynun bükersin
Yapraklarından daim göz yaşı dökersin
Önce naz eden sonra pişman olan sensin
Yetmez mi bülbülün çektiği çile?

Aldırmaz unutmuş gibi yaparsın
Hiç sevgiye inanmaz bir kulp takarsın
Her dalında ayrı işve hep rol yaparsın
Bülbül neler neler anlatır gelirse dile

Her baharın bir güzü vardır
Karşılıksız sevenin acı bir sözü vardır
Unutulmuş sevdaların iki ayrı yüzü vardır
Bülbül hasret türküsü söyler kuru bir çalı dibinde

Mesut Özbek

Çanakkale

Çanakkale bir destandır Türk'ün tarihinde
Örduların bini yüklenmekte hayasızca bendine
Yıkma için İslam'ın bu son kalesini
Düzenlemiş garp bu rezil haçlı seferini
Conkbayır, Arıburnu, Anafartalar'da
Kahramanlar direnir düşmana omuz omuza
Seddülbahir, Sığındere, Kerevizdere
Karışırken bombalarla toprak göğe
Karakaşlı Ömer,
Mücahide Hatice Hanım,
Çantayzade Abdullah Efendi,
Ve nice şehit gazi ile
Kanla yazılır destan Çanakkale'de

Çanakkale'yi bilmek Türk'ü bilmektir
Çanakkale nesillere aktarılacak
Okunması gereken
Bir büyük derstir.
Çanakkale beklemektir,
Ananın, babanın, yavrusunu
Eşin yavuklusunu
Bazen bir ömür beklemek
Çanakkale uğurlarken evladını
'Sütüm sana helal olsun'
Şehit haberi ile
'Elhamdülillah' demektir.
Çanakkale,
Ölmeden önce cenaze namazını kılmak
Bıyığı bitmemiş balaların
Vatan için can vermesi
'Sigaramın tütününü
Şimdi içmiş sütünü
Çanakkalede kaldı
Çocukların bütünü'
Türküsünü söylemektir.

Yaman bir rüzgar eser Çanakkale'den Anadolu'ya
Ya bir kasaba meydanında
Ya bir köylük alanda
Hep aynı haber ulaşır bu zalim boranla
'Halil dayı başın sağolsun
Ayşe nine başın sağolsun
Fadime gelin başın sağolsun
Zehra teyze başın sağolsun'
Cevap verir Anadolu kararlı ve tok
Vatan sağolsun

Mesut Özbek

Çekip Gideceğim

Çekip gideceğim bu dünyadan
Kimse eksikliğimi bilmeyecek
Dirimi insan yerine koyup saymayanlar
Öldüğümü hiç bir zaman farketmeyecek

Çekip gideceğim bu dünyadan
Yaşayanlara inat erkenden
Riyakar gönüllere girmeden
Ruhumu satmadan vefasızlara

Çekip gideceğim bu dünyadan
Pis yolların tozunu yutmadan
Ne bir dönemeç, ne sapa yol bileceğim
Ben ölüme de doğru bildiğim düz yoldan gideceğim

Çekip gideceğim bu dünyadan
Sen habersiz kimbilir kaçınıcı uykuda
Kalbimi satmadan sana
Kalbini senden alıp gideceğim

Bir sabah kalktığımda ben olmayacağım
Artık rahat ve özgür olacaksın istediğince
Her çiçekden bir bal sığırdırsan da özüne
Kalbin bende kalacak, sen kalpsiz öleceksin

Mesut Özbek

Çık Git

Çık git hayatımdan
Bir tülün sessizce kayması
Veya bir tütün havada süzülmesi
Öylece çek git
Sanma geride göz yaşı ve pişmanlıklar olacak
Senden kalan bir enkaz olsada ayakta
Ben artık ağlamak istemiyorum

Çık git hayatımdan
Yorulduğum artık hep vermektен
En kolayı bırakıp gitmek derdin
Sen zorlukları sevmezsin
Yapış artık bu kolay işin bir yerinden
Ben artık dinlenmek istiyorum

Çık git hayatımdan
Zehir akmasın içime omavi gözlerden
Başka sinelere gömülsün sivri hançer sözlerin
Aç avuçlarını azat et gönül kuşumu ellerinden
Kır zincirlerimi serbest kalsın bedenim
Ben artık yaşamak istiyorum

Çık git hayatımdan
Başka pazarlarda ara yeni aşk kölelerini
Verdiklerime say azatlık akçemi
Artık geri ver emanet bıraktığım kalbimi
Hazan rüzgarı ile dağılmadan arka bahçenin gülleri
Ben yeniden aşık olmak istiyorum

Mesut Özbek

Çocukluğa Özlem

Bir burukluk var kalan eskiden
Yarım kalan oyunlara mı bilinmez
Bir acı saplanır yüreğime derinden
Çocukluğa özlem mi bilinmez

Kuşlara yem vermek isterim elimle
Koşmak istiyorum tüm gücümle
Uçurtmam, topacım, bisikletimle
Sönmeyen arzumu bilinmez

Uzun zaman paralamadım dizimi
Parçalamadım ayakkabımı, yırtmadım elbisemi
Duymadım annemin beni azarlayan sesini
Yalnızlığın korkusunu bilinmez

Mesut Özbek

Değilim

Beni yerip senden adam olmaz diyorsun
Ben şair değilim arkadaş
Her kelimeyi alıp hemen bir kulp takıyorsun
Ben şair değilim arkadaş

Edebiyat'a derinlemesine dalamam
Akım ne? nasıl? boşa kafa yoramam
Hele kendime yol çizip bir ekol olamam
Ben şair değilim arkadaş

Divan şiiri bana göre hiç değil
Halk edebiyatına içimde yok meyil
Paralayıp kendimi dört satıra olamam rezil
Ben şair değilim arkadaş

Mani,ninni,türkü,destan,koşma
Rubai,şarkı,gazel,müseddes,Hüsni malta
Boğulurum bu uğraşta aman beni arama
Ben şair değilim arkadaş

Aşk için kendimi daim yoramam
Bir göze uzun destanlar yazamam
Uğraşma benimle hayale hiç dalamam
Ben şair değilim arkadaş

Bir bakışdan bin anlam çıkaramam
Tek sağ teline tüm ömrümü yakamam
Divane olup kendimi sokaklara vuramam
Ben şair değilim arkadaş

Yazayım diye ayak verip durma
Beyhude bu uğraş,didinip yorulma
Sonra bana kızıp hemen darılma
Ben şair değilim arkadaş

Serbest,hece deyip durursun
Cahilsin der,hep kafama vurursun
Dilerim senden çektiğim bu son olsun
Ben şair değilim arkadaş

Yazdığım bilinen enson söz olsun
Şöylediklerim ders alınıp hayra yorulsun
Öte beriye çektiştirenler nefessiz kalsın yorulsun
Ben şair değilim arkadaş

Mesut Özbek

Değmezmiş

İhtiyaç duyduğunda yoksa yanında
Su dökmezse gönlündeki yangınlara
Seninle ortak değilse en acı yalnızlığa
Ki o ademe dost demeğe, değmezmiş

Teklifsizce çalamazsan kapısını
Canı gönülden paylaşmazsa yasını
Kendi açken uzatmazsa bir taş çorbasını
Ki o ademe dost demeğe, değmezmiş

Yanılıpda sorup fikir danıştığında
Yarenlik edip, söz söyleyip konuştuğunda
Bir kelime ile satılıp dışlandığında
Ki o ademe dost demeğe, değmezmiş

Bir sözünü duyarsa cümle alem
Kalmazsa özelinde ne sır, ne gizem
Kanatırsa yaralarını elinden sürülen merhem
Ki o ademe dost demeğe, değmezmiş

Düşmanın taşına gülüp aldırılmazsan
Dost elinden çıkan gül ile yaralanırsan
Sirt dayayıp, boşa çıkar, sen aldanırsan
Ki o ademe dost demeğe, değmezmiş

Mesut Özbek

Desem mi 1

Maske altında suret saklayanları
Menfaat için küfür ile yatanları
Yemlik kullanıp insan avlıyanları
Kendini adam alemi hıyar sananları sil gitsin

Kazığı allayıp pullayıp satanı
Demogoji yapıp aldatan şarlatanı
Öyle böyle hep insanımı kıranı
kendinden olmıyanı yok sayanı sil gitsin

Kan kaplarken yurdun her yanını
yakar yüreği ana,bacı,kardeş feryadı
Duymayıp,kendince yok sayan,bu ikazı
Basit hesap peşinde koşanı sil gitsin

Gerçeği daima kör olup görmeyeni
mecazi anlatılanı işine gelmeyip bilmeyeni
Şuursuzca bir karanlık kuyuda gideni
Alkış tutan şakşakçıyı sil gitsin

Canbaz gibi daldan dala atlayanı
her devirde yeni oyunlar kuranı
Dün onun,bugün başkasının adamı olanı
Kişiliğini üç kuruşa satanı sil gitsin

Vatanı sadece bir toprak göreni
Her köşesini parselleyip böleni
Babalar gibi milli serveti peşkeş çeken
Toprağa akan kanımı inkar edenini sil gitsin

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Desem mi 2

Memleketin dört köşesi yangın ortamı
Dirlik kalmamış kaynıyor cadı kazanı
Gidilmiyor üstüne ihanet planı yazanı
Bir de her yer gülistan diyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Aldatmacanın olmuş bini bin para
Saklanıyor her şey derinleşse de yara
Duvar olmuşsun cevap yok feryada
Birde mutluluktan uçuyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Her gün kanal kanal gezersin
Gözümüze parmak sokup talkın verensin
Karşı çıkanı damgalayıp silen sensin
Birde bir bilen benim diyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Oturmuşsun gazetenin baş köşesine
Anketler düzenlersin şakşakçılık şerefine
Ahlak ayak altında yalan ise bir düzine
İnsanı güdülen koyun sanıyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Menfaatin nerede ise orda kalansın
Koca gövdenle hiç, koskoca yalansın
Güçlüye kedi, garibe şahin olansın
Birde vatan sağolsun diyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Ayırırısın milleti taraf, taraf değil diye
Bu gayret kimin için, bu çaba niye,
Sormam gerek ne kadar günlük yevmiye
Birde vatan severim diyorsun
Dilini eşek arısı soksun
Şehit cenazesine niye için yansın
Keyifler hoş vur patlasın çal oynasın
Dünya yıkılsa asla umursamazsın
Birde gidiş nereye diyorsun
Dilini eşek arısı soksun

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Dostça

Sen yıkılmak nedir bilebilirmisin
Kök salmış çınar misali arkadaşlığın
Bir lahzada çöküşünü görebilirmisin
Göz yaşlarını akıtabilirmisin derinliğine yalnızlığın

Ne büyük ızdıraptır çekilen duyabilirmisin
Görünce tertemiz duyguları çiğnediğini ayakların
Öldürmez,süründürür insanı,binlerce sitemkarın
'Dostum' kelimesine hasrettendir çatlaklığı dudaklarımın

Geçen güzel günler hep sahtemiydi söyleyebilirmisin
Dostluk için dostça edilen yeminler hatırlayabilirmisin
Dönüp sonra bugünlere yine gülebilmisin
O günler gerçek idiysen anlat bugün nesin

Birer güzel anısıdır kalan resimler mazinin
Kimdedir ihaneti edilen büyük yeminin bilirsin
Her şey apaçık yeri yok,ne cümle nede kelimelerin
Beceremedik arkadaş kalmayı,dostça ayrılalım nedersin

Mesut Özbek

Düsturum

Ahir zamanda yaşamak nasipmiş bize
Cihatımız var şimdi münafıka dinsize
Tutsak olmadık menfaat için nefsimize
Bir elimde Kuran bir elimde Sancak
"Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak"

Kula kulluk etmem budur benim düsturum
Çamurdan,çirkeften,iftiradan uzaktır yolum
Bu vücut ezilsede temiz ve hürdür ruhum
Bir elimde Kuran bir elimde Sancak
"Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak"

Törem Türk töresi,ahlakım İslamdır benim
Bir kutlu savaş için uğraş verir bu bedenim
İslamı muzaffer kılmak aleme nizamdır görevim
Bir elimde Kuran,bir elimde Sancak
"Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak"

Alıştım faşist,kurtçu,şaman laflarına
Yıldırılmaz kem söz,giderken doğru yolumda
Mevlam nasip etmesin eğriliği bu garip kuluna
Bir elimde Kuran,bir elimde Sancak
'Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak'

Devlet-i Ebed Müddet için varım eğilmez başım
Alem-i İslam için kederim dökülür kanlı yaşım
İsterim bu yüce dava için toprağa düşsün naşım
Bir elimde Kuran,bir elimde Sancak
'Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak'

Bilirim bir ölsekte bu vatanda bin diriliriz
Menfaat için değil bu toprak için can veririz
Döndüremez hiçbir kuvvet bu yolda ser vereniz
Bir elimde Kuran,bir elimde Sancak
'Allah'ın huzurunda eğilirim ben ancak'
Mesut Özbek

Mesut Özbek

Elveda

Elveda
Geçip giden gençliğime
Dökülen yapraklar ile
Kaybolan yıllarıma
Geçmişime elveda
Birlikte olduğumuz güzel demlere
El ele tutuşup gezdiğimiz sahillere
Birlikte uzanıp yeşil ıslak çimlere
Seyre koyduğumuz mehtaplı gecelere
O günlere elveda

Mesut Özbek

Erzincan'da Dört Mevsim

Ayrı bir güzelliştir mevsimler Erzincan'da
Bir tablo gibi işlenir ovasına dağına
Karlar düşerken Munzurun bağrına
Yeşil ile beyaz kucaklaşır ormanlarında

Yaman olur kışın boranı ayazı
Buz tutar, kristal olur süslenir saçakları
Bu mevsimde gör sakaltutanı
Geçit vermez buz tutar yolları

Düşmeye başlarken cemreler havaya, suya, toprağa
Hayat yürür bereketli topraklardan dallara
Çiçek kokuları yayılır bahçelerden sokaklara
Çoşkuyla akar karasu ovada bir uçtan bir uca

Yaz günleri sıcak çöker düz ovaya
Piknikler kurulur Refahiye, Ekşisu, Beytahtında
Huzur verir köpük köpük su çağlayanda
Sıcak ile yeşil dansa kalkar yaz aylarında

Sonbaharda resmedilir yeşil ile sarı Refahiye dağlarında
Bağ bozum vaktidir Üzümlü Pişkidağında
Badem Çemiş bastığıyla
Bitmeyen şarkıdır lezzet pınarlarında

Mesut Özbek

Gazi

Onu ilk defa orda gördüm
Bir abide gibi dimdik duruyordu
Yürürken aksasa da ayağı
Taşırken kasaları,çuvalları
Kahramanlık destanı yazıyordu
Selam verip yaklaştım yanına
Aleyküm selam buyur beyim
İsteğin mi var?
Bir isteğim yok gel hele laflayalım
Uzun zamandır seni izlemekteyim
Ayağında sakatlık mı var?
Zor gelmiyor mu bu halde bu işler?
Epey zamandır bunu anlamaya çalışmaktayım
O halim selim adam bir anda gitti
Baş yukarı kalktı omuzlar dikleşti
Efendi ben bu bacağı vatan için bıraktım
Bir çatışma anında mayına bastı ayağım
Bunun için zor gelmez bana bu işler
Vatan için varsın gitsin bacağı
Aldırmaz güler geçerim
Çalışırken sıkıyorsam dişimi bilesin,
Vatanı mozaiklerle donatanlara öfkem
Susanlaradır kederim
Anladım dert büyük laf uzayacak
Uzadıkça yüreğim kan ağlayacak
Ardımda bir yiğit,bir vatan sevdalısı bırakıp
Kaçarcasına uzaklaştım oradan
Onlar bu vatan için,
Kol,bacak,can verdiler
Biz ise sustuk sadece nutuk attık
Kendimizi öne sürerek bir şey istemeye
Yüzümüz yok yarabbi,
Şehit,eren,gazilerimizin yüzü suyu hürmetine
Bu milleti yeniden muzaffer kıl yarabbi

Mesut Özbek

Geceleri Örtün Üstüme

Kapladı dört yanı türlü pislikler
Kol geziyor rüşvet,kirli karışık ihaleler
Cep doldurmak için döner çeşitli teraneler
Görmeyeyim geceleri örtün üstüme

Dedikodu almış başını gidiyor
Her kesimde bir istek,kim ne yapmış,ne diyor
Öğrenmek için bir merak insanlar birbirini yiyor
Duymayayım geceleri örtün üstüme

Aşk neymiş,nasılmış artık palavra
Dürtüleri tatmin için atılır kırk takla
Her gün bir bar,hergün başka kucakta
Tatmayayım,geceleri örtün üstüme

Dürüstlük gitmiş riya kol geziyor
Dostluk çoktan bitmiş,çıkarcı racon kesiyor
Yalan tutmuş köşeleri,doğru büzülmüş,eriyor
Bilmeyeyim,geceleri örtün üstüme

Geceler dingin,geceler acıya bedensiz
Kirlilikler kaybolmuş,tüm dünya renksiz
Kötülük,riya,yalan,uykuda sessiz
Örtün geceleri örtün üstüme

Mesut Özbek

Geçti Yıllar

Bir hazanı andırır bu garip ömür
Ne bir teselli bulur,ne vefa görür
Yıllardır bir zalim emele koşturur
Fos emeller için boşa geçti yıllar

Hep böyle süreceksan sanıp sen aldandın
Hem kendini kandırıp,hem çevreni yaktın
Gönül yıkmayı sen de marifet saydın
Bin sevda peşinde boşa geçti yıllar

Tarumar bahçeden daim gül derledin
Elem ile toplayıp,demet eyledin
Önce viran edip sonra seyreyledin
Hep beddua alıp boşa geçti yıllar

Baharın sonu var,hazanı görmezsin
Vurdum duymazsın sen,sonunu bilmezsin
Hercai şu gönlün,bağlanıp sevmezsin
Daldan dala konup boşa geçti yıllar

Bu böyle gidecek sanıp aldanma sen
Son seferidir bu dönmez geri giden
Nafile gidene gözyaşı dökülen
Tüm pişmanlıklarla boşa geçti yıllar

Gözyaşı döksende artık bu son sefer
Ne bir nefes fazla,ne de eksik gider
Bu kucak geniştir,sana dahi yeter
Ölüm yokmuş gibi boşa geçti yıllar

21/3/2010
Mesut Özbek

Mesut Özbek

Geri İstiyorum

Ben sana gözlerimi verdim
Gözlerinin derinliklerinde kaybolsun diye
Bir bakışta içini yakıp,
Seni mum gibi eritsin diye
Şimdi gözlerimi geri istiyorum

Ben sana kalbimi verdim
Başka kalplere yer olmasın diye
Sadece senin için çarpıp
Yalnız senin ismin yazılsın diye
Şimdi kalbimi geri istiyorum

Ben sana beni verdim
Bir bedende ruhlarımız birleşsin diye
Sen ben,ben sen olacaktım
Aşırlarca bu hikaye anlatılsın diye
Şimdi ben senden beni geri istiyorum

Mesut Özbek

Gidiyorum

Gidiyorum bu şehirden sabah erkenden
Arkama bakmadan terk ediyorum
Alıpbaşımı giderken hatıralar senin olsun
Ben sessizce çekip gidiyorum
Artık bir sevgilinin peşinden koşmak yok biteviye
Ne uykusuz kalmak geceleri
Ne adımlamak kaldırımları
Yok artık aynalarda saymak aklaşan saçlarımı
Bir sabah girdin hayatıma
Bir sabah sessizce çekip gidiyorum
Ne yaptım ben seni sevmekten başka
Böylemi olacaktı bu aşkın sonu
Sen ördün kalbime ihanet ağrını
Dedin " bu bir sevgi oyunuydu sen kaybettin"
Sonra güldün güldün kahkahalar ile
Senin olsun ihanetler
Senin olsun göz yaşlarım
Son kez dunsunkalsın şuh kahkahaların dudaklarında
Ben gidiyorum,
Senin olsun sokaklar, kaldırımlar
Senin olsun bu şehir

Mesut Özbek

Gönlüm Gurbet

Bahar geldi diyorsun memleketin toprağına taşına
Gönlümdeki gurbet bitmediki bileyim
Bülbül küsmüş,dönmez aşyanına
Zamanı geçip geç açan gülü neyleyim

Esmez oldu tatlı meltem diyarımızda
Hep fırtına, kasırga kopar bağrımızda
Ya terk,ya ihanet varken dağarcığımızda
Dikenleri ayırıp nasıl sevgi dereyim

Kavuşmayı unuttu,hep ayrılık çalar sazımız
Gurbeti içimde yaşamakmış alın yazımız
Parçalandı yol göstermez gönül pusulamız
Yön bulup sevgiliye nasıl gideyim

Mesut Özbek

Gördüm

Gezdim dünyayı acaip işler gördüm
Kendini adam sanan dürzüler gördüm
Değerleri çıkarı için kullanan
İnsanları satan bezirganlar gördüm

Kimi koşar hayal peşinde biteviye
Bir heves için yok olur hep seviye
Düşünme yok şimdi, bu gidiş nereye
Nabza şerbet veren dalkavuklar gördüm

Bilirsin her devrin adamıdır onlar
Bir devir yıkar hep yenisine başlar
Geçmişe küfr eder, atasını taşlar
Renkten renge giren soytarılar gördüm

Bir kızıl, bir beyaz, şimdi yeşil olmuş
Dönmekten biteviye bak sarhoş olmuş
Eletek öpmekten garip paspas olmuş
Fırdöndüden hızlı topaçları gördüm

Tam yıkıldı derken yine ayaktalar
Ezberlemiş rolü gülücük atarlar
Keyif yerindedir yan gelip yatarlar
Ayakta kalan hacıyatmazlar gördüm

Gezmeye tövbe ettirdi garip haller
Kalp isyanda bir çıkış yolunu bekler
Böyle gitmez hep, devran bir gün ters döner
Dürüslüğe başkoymuş yiğitler gördüm

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Görmezdim

Bırakıp gittiğin o şehirde
Ayrılığımızın yıldönümünde
Yine tam o yerde
Bir dostu gördüm dün gece
Seni sordum ona
Yavaş ve ürkekçe
Gözlerini öne eğdi
Üzgün ve yavaşça sadece iyi dedi.
Bu söz ile geçmişe uzandı gönlüm
Hatırlarmısın giderken eşe dosta
Yüzünü bile unuttum dedin
Sonra gidip yüzünü ilk defa gördüğün
O adam ile evlendin
Anlatmak istedim,
Sana aşkı,sevdayı
Anlatmak istedim
Günlerce uykusuz kalmayı
Acı çekmeyi
Sevdiğini görünce ürpermeyi
Bunları yaşamak gerektiğini
Anlatmak istedim,
Anlatamadım sustum
O gün bunları anlatabilseydim
Bu ayrılık yıldönümünde, ortak dostu
Böyle üzgün,ezik,görmezdim.

Mesut Özbek

Gözlerin Kaldı Bende

Yoksun bir söz ile bozuldu ogüzel büyü
Bir söz ile sevgi bağı sonsuza dek çözüldü
Sadakat kaçtı aşk yerlere döküldü
Gittin, gözlerin kaldı bende

Fırtınalar esiyor artık ruhum da
İnce bir sızı göğsümde
Kalbimden kan damlamakta
Sanki hiç yoktun, bir hayali sardım kollarımda
Gittin gözlerin kaldı bende

Bu ev hep böyle sessizmiydi bilemiyorum
Sen çakılmışın beynime söküp atamıyorum
Odam da, salonum da, yatağım da senle yaşıyorum
Gittin, bir kokun, bir gözlerin kaldı bende

Mesut Özbek

Gözyaşları

Her akşam gün batımında
İnsanlar telaşla evlerine koşarlar
Sevinci yada acıyı paylaşmaktır telaşları
Bense her akşam yaşayınca yalnızlığı
Oturup doyusıya ağlarım

İnadına hızla geçen yıllara
Şakaklarıma düşen aklara
Aınımda derinleşen hatlara
Odamda yarısı kırılmış aynaya
Her gece bakıp sessizce ağlarım

Hayal meyal artık geçmiş hatıralar
Çekip gitti yok artık eski arkadaşlar
Albümde bile yabancıdır sararmış hatıralar
Sayfasını çevirdikçe ağlarım

Koymaya başladı bana yalnızlıklar
Çok zor geçiyor artık akşamlar
Yalnız kaldım, toprak altında tüm dostlar
Ben o dikili taşlara bakıp ağlarım

Elbet birgün bana da gelecek sıra
Ölüm hak, emir olunca yolculuğa
Tüm sevenler gidip kalmak varya ensona
Ben o kahredici yalnızlığa ağlarım

Mesut Özbek

Gurbet

Engeller konulmuş aramıza
Aşıp kavuşmak mümkün değil
Dikenler serilmiş yolumuza
Gül diye dermek mümkün değil

Tuz basmışlar gönül yaramıza
Ayrık otu ekili bağımıza
Çakallar dadanmış dağımıza
Yol bulup varmak mümkün değil

Aşığı bir acı söz yaralar
Kalp kırılır,gönül kara bağlar
İçinde gurbet olur yakınlar
Varıp da ulaşmak mümkün değil

Laf olur uzanır arşa kadar
Laf olur kor gibi yürek dağlar
Gurbet şarkısı olur artık sevdalar
Ah edip yanmamak mümkün değil

Mesut Özbek

Gurbet Akşamları

Akşamları sabahlar sarar
Ruhumu gönlümdeki gurbet
Otel odalarında beni şafakla yalnızlık sarar
Tek arkadaşım gönlümdeki gurbet

Duyarım burukluğu dökülen her yaprakta
Bazen göçedip giden kuşun kanadında
Hıçkırım her gün bu renksiz duvarlara
Kurutur yaşımı gönlümdeki gurbet

Kırılmış yerde duruyor ayna, solmuş çiçekler vazoda
Senden kalan resim, aşkımız gibi paramparça
Bir kaç çizgidir bunlar senden sonraki odamda
En güzel süsü gönlümdeki gurbet

Akşam vakti kurulur bekar soframız
Erir düşünce, sonsuza uzanır zamanımız
Döner başım, eder sarhoş, içtikçe aşkımız
Olursa mezesi gönlümdeki gurbet

Yıllarla beraber kesilir bu figan sesi
Çileli ruhum kimbilir nerde verir son nefesi
Eller üstünde yükselirken bedenim yeni hücresi
Dostlara mirastır gönlümdeki gurbet

Mesut Özbek

Gülüm

Bir duvar ördün aramıza
Engeller koydun yollarımıza
Sana kavuşmak için dualarıma
Amin demek gelmedi içinden gülüm

Sevgimi doyasya anlatmaktı muradım
Bir evete tüm gemileri yakardım
Her gece kapımı gelirsin diye açık bıraktım
Seni sarmakdı maksadım yoktun be gülüm

Sunmak isterdim gönül bahçemin güllerini
Sümbül, nergis, lale, menekşelerini
Hazırlayıp aşk bağının demetlerini
Vermek istedim,gelmedin,soldular gülüm

Çaresiz yana düştü biçare kollar
Ayrılık sana hiç kavuşamadığım ogün başlar
Bir zamanlar hep sana çıksa da yollar
Artık hepsi çıkmaz sokaktır gülüm

Mesut Özbek

Haberler

Devirdin koca yılları
Yazayım köyden sırları
Köye mal satan tüccarı
Biz muhtar yaptık duydun mu?

Yapınca tüccarı muhtar
Bulur ise herşeyi satar
Elde ne tarla ne bağ var
Ortada kaldık duydun mu

Unuttuk artık uykuyu
Kaybettik onla huzuru
Dünün eşkiya Hanzo'yu
Danışman yaptık duydun mu?

Köşe dönmek şimdi moda
Her türlü düzenbaz kol kola
Sende girmez isen bu yola
Ahmak diyorlar duydun mu?

Sesimiz duyulsun diye
Talkın verdiler köylüye
Salya sümük Veliye
Söz hakkı verdik duydun mu?

Geçilmez oldu kavgadan
Çok ses çıkar her kafadan
Namert şimdi olmuş merdan
Meç verir olduk duydun mu?

Birlik varmış dışımızda
Bu engelmış yolumuzda
İthal Barış'ı sonunda
Sözcümüz seçtik duydun mu?

Her gün kapımız çalınır
Rota sil baştan yazılır
Yardım yok yokuş yapılır
Çakal dost tuttuk duydun mu?

Yüzünü asma habire
Hazır ol daha betere
Dün söz dinleyen kefere
Başa taç oldu duydun mu?

Köye bir kilise açtık
Hümanist olup mum yaktık
Köyde salyangoz sattırdık
Modern olduk duydun mu?

Lafımız bitsin şimdilik
Kalmadı düzen ve dirlik

Bahara kaldı kardeşlik
Dostu katlettik duydun mu?

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Hakka Taparız

Tavrımıza gönül koymasın kimseler
Kişiyeye özel değil söylenen sözler
Doğruda keramet var demiş erenler
Gönlümüz Hakka doğru,Hakka taparız

İnsan değerini bilir ama put yapmayız
Sonra oputa kayıtsızca tapmayız
İnancımız bir,başka yola sapmayız
Gönlümüz Hakka doğru,Hakka taparız

Kul hakkı yemek korkusu gönlümüzün
Çabası bu bedeninde,ak çıkması yüzümüzün
Şiper olması bundan,biline göğsümüzün
Gönlümüz Hakka doğru,Hakka taparız

Bu dünya bir konak yeridir biliriz
Gün olur,gelir sıra,bizde gideriz
Bu yüzden doğru tutar,gerçek söyleriz
Gönlümüz Hakka doğru,Hakka taparız

Doğrulukdan hiç kimse bulmamış bela
Sevgi gönüllerinde derdindedir deva
Bitmeyecek kavgadır bu aşk,bu sevda
Gönlümüz Hakka doğru,Hakka taparız

Mesut Özbek

Hasret

Yine gözlerim ufuklara dalgın bakıyor
Seni bekliyorum belki gelirsin diye
Gidip gelen dalga seslerinden fal bakıyorum
Hep gelmiyor çıkıyor kahroluyorum
Güneş battı bu akşamda yalnızım
Karanlığı teselli ile sarıyor kollarım
Gecelerden aydınlığa çıkmak muradım
Olmuyor, bir girdaba kapıldı bedenim boğuluyorum
Bizim şarkımız çalıyor uzaklardan
Yine o sahildeyim
Denizde yakamozlara dalıyorum
Eşlik ederken şarkıya doyasıya ağlıyorum
Bizim aşkımız gül ile bülbülün aşkıydı
İki sarmaşık gibiydik sarmaş dolaş
Kırağı çaldı aşkımız yerlere döküldü
Gül soldu, bülbül küsüp terketti yurdu
Hatıralarda teselli arıyor
Geçmiş ile avunuyorum

Mesut Özbek

Hatıralar

Hatıralar denizinde yine
Bir yolculuğa çıktım dün gece
Karanlıklar içinde kaybolup
Geçmiş andı gönlüm
Bu uzun bitmeyen gecede
Yaşanmışlar hep gözümün önünde
O geçmiş güzel günler için hep kendime sormaktayım
Bu kabus gibi bitişi anlamamakta
Gidişini ardına bakmadan
Sorgulamaktayım
Allah kahretsin

Kabahat bende mi, sende mi?
Hâla düşünmekteyim
O gündən beri rotasız bir gemi
Limansız bitmeyen seferdeyim
Bestesi yarım kalan bir güftenin
Son makamına takılmış
İnleyen bir neyim
Allah kahretsin

Silip atmak çok zormuş yaşananları
Maziye gömüp acıları
Bir adım ötede kurmak yeni hayatı
Yapmak gerek,
Unutup anıları
Yakmak gemileri,
Terk edip eski limanları
Kurmak yeni başlangıçları
Ama olmuyor olmuyor be zalim
Allah kahretsin

Ayaklarım her akşam hep aynı sokağa gitmekte
Yine o masadayım baş başa hayalinle
Omuzlarım çökmüş, bedenim ezilmekte
Sanki bir asır geçmiş
Bir asır bu beden
Bu ruh
Bir çile zindanında acı çekmekte
Allah kahretsin

Sana daim olsun güzellikler
Acılar benim olsun
Sen doludizgin giderken yeni hayat yolunda
Kırık anılar bana kalsın
Acıtmasın senin için
Geride kalan hayatlar
Ben bu girdapta yaşarken tek başıma
Senin olsun sevinçler
Senin olsun mutluluklar
Ben mahkumum senle dolu sensizliğe
Allah kahretsin

Mesut Özbek

Heder Ettik

Bu akşam bir mektup geçti elime
Tozlu kitap sayfaları arasında kalan
Kayboldum satırlarda, geçmişe uzandım biran
Yine o sokaktaydım, elimde sıcak elin,
Hatırlarmısın tatlı meltem okşardı tenimizi
Mehtapla paylaşırdık sevgimizi
Ne güzeldi ılık yaz geceleri
Biz o gecelere yazık ettik

Gökler bizim, yeryüzü bizimdi
Yıldızlar avucumuzda, güneşdi kalbimiz
Ayrı geçen saatler yaşanmamış gelirdi.
Gönüller birleşmişti, konuşurdu sadece gözlerimiz
O günler aşkın paylaşıldığı ne güzel günlerdi
Biz o günlere yazık ettik

Şimdi kimbilir nerde, ne haldesin?
Hangi soğuk kalbi ısıtıyor sıcak nefesin
Benden sual edersen, yine bildik haldeyim
Yoksun gölgemle bile kavga etmekteyim
Saçlarım döküldü, tansiyonum, gözlerimle dertteyim
Yani yolun yarısını epey geçtim
Artık hızla hep inişteyim
Soğuk geceler boyu hep düşünmekteyim
Biz kıymetini bilmediğimiz pek çok şeyi heder ettik

Mesut Özbek

Hesap soracağım

Sonbaharda bırakıp gittin
Kuru bir yaprak gibi buruşturdun
Her parçanı rüzgar ile bir yana savurdun
O günden beri yan yana gelmez iki yakam
Sokaklarda avare
Sokaklarda berduşum
Seni arıyorum
Bulursam bu sokaklarda
Hesap soracağım
İki yakamı geri ver diye
Getir diyeceğim eski günleri maziden
Ben geri dönmek istiyorum
Sensiz günlere yeniden

Mesut Özbek

Hesap Sorulacak

Memleketin her köşesi dolmuş çıkar çevresi
Hepsi takıştırmış ayrı bir yüz maskesi
Doğruluk unutulmuş hepsinde bir cep hevesi
Sanmayın bu iş yalnız burda bitecek
Çıkarıcılar huzur-u ilahide hesap verecek
Ölçüye çıkarmışlar müslümanın imanını
İbre gösterir hep daim kendi yanlarını
Güdersen develerini sıvazlarlar sırtını
Sanmayın bu iş yalnız burda bitecek
Din tacirleri huzur-u ilahide hesap verecek
Ondan yanaysan mücahidsin,müslümansın
Sakin karşı çıkma gavur olur,cehennemde yanarsın
Herşeyi bilen onlar,sen haksız çıkarsın
Sanmayın bu iş yalnız burda bitecek
İnananları bölenler,huzur-u ilahide hesap verecek
Duygulara,inanca girip tezgah açan onlar
Dolan tezgahı cepe atan onlar
Yandaşa kıyak,olmayana kazık atan onlar
Sanmayın bu iş yalnız burada bitecek
Riyakarlar huzur-u ilahide hesap verecek
Müslüman her cephede acı çekmede
Birileri acı verene mektup ile methiye düzmekte
Yinede sen cahil o herşeyi bilmekte
Sanmayın bu iş yalnız burada bitecek
İşbirlikçiler huzur-u ilahide hesap verecek
Bu gerçekler birgün yüzlerine vurulacak
Maskeler yırtılıp,çehreler kapkara olacak
Yalan saltanatı yıkılıp hepsi viran olacak
Sanmayın bu iş yalnız burada bitecek
Şeytana satılanlar huzur-u ilahide hesap verecek

Mesut Özbek

Hüznün Başlangıcı

Ben bu zaman da yaşarım yıl dönümünü
Bu mevsim, bu ay hüznün sembolü
Solun yaprakta sevgimi tükettim
Yiten her canlıda bende gittim
Bir eylül akşamında onu kaybettim

O günden beri bir hazan ömrüm
Acılar kanatmış, sevgiye buz kesmiş gönlüm
Tıpkı o yapraklar gibi sararmış, donuk yüzüm
Derbeder her anım, hep ihanet görmüş gözüm
Bir eylül akşamında ben kalbimi gömdüm

İçler çürüse de ağaçlar ayakta ölür
Belki bir bahar da ümitler yeniden dirilir
Dağ bayır canlanır beklediği yeşile bezenir
Gözler yoldadır giden özlemlerle beklenir
Bir Eylül akşamın da ben öldüm

Mesut Özbek

İlerici

Birikmiş çözülmaz memleket meseleleri
Her konuda kültürlüdürler vardır fikirleri
Sen söylersen aniden gerilir sinirleri
Onlar eleştirilmez,söz söylenmez, onlar ilerici

Her söyledikleri doğrudur tartışılmaz
Laf salatası yaparlar dedikleri anlaşılmaz
Yine fiyakadan yanlarına yaklaşılmaz
Onlar eleştirilmez,söz söylenmez, onlar ilerici

Her şeyi söylemek sanırlar hakları
Hakaret aşağılamak tek sanatları
Anlatırsan gerçekleri değiştirler külahları
Onlar eleştirilmez,söz söylenmez, onlar ilerici

Arkadan sövmeyi marifet sanırlar
Her gün yeni küfür ile ağızlarını yıkarlar
Ölmüş şairi en güzel küfür eden diye anarlar
Onlar eleştirilmez, söz söylenmez, onlar ilerici

Bir günde memleketi kurtarırlar
Güvenmeye gelmez bir anda insanı satarlar
Değişir yüzleri her gün başka maske takarlar
Onlar eleştirilmez, söz söylenme onlar ilerici

Allah'ını Milletini sevemezsin
Müslümanım Türk'üm diyemezsin
Dedinmi! ya yobaz, ya faşitsin
Onlar eleştirilmez, söz söylenmez onlar ilerici

Ozan Mesut'um yine kabardı yüreğim
Tek bayrak, tek dil, tek vatan dileğim
Sevgi ile milletim için uğraş verir bedenim
Onlar hep gerideler, bir adım daima ben öndeyim

Mesut Özbek

İşimiz Yok Bizim

Yesevi ocağından yanmış çırağımız
Kültür zenginiyiz asırlık çınarız
Sevgiye baş koyduk dostluk otağımız
Yalanla kavgayla işimiz yok bizim

Yunus'un türküsü, Mevlana çağrısı
Hacı Bektaş adı bir olma sevdası
Işık olmuş bize erenler sedası
Yalanla kavgayla işimiz yok bizim

Aşk nefesini biz tekkeden almışız
Kinden arınmışız dost ile yaşarız
Nefsimiz körelmiş, mum gibi yanarız
Yalanla kavgayla işimiz yok bizim

Anadolu bizim sevi ile çağlar
Bağrında saklamış nice evliyalar
Bize dostu verir dostluğu aşılar
Yalanla, kavgayla işimiz yok bizim

Kültür mirasımızı ceddimizden aldık
Bunla yoğrulmuşuz, bunu içip kandık
Nefret bizde yoktur, sevgiye inandık
Yalanla kavgayla işimiz yok bizim

Mesut Özbek

İtiraf Ediyorum

İtiraf ediyorum
Senle dolu sensizliğimi
Aylaklığımı
Boşvermişliğimi, çabasızlığımı
İtiraf ediyorum

Sana ulaşmak için koşmayıp
Aşkımı meyhaneye masalarında
İçkime meze yaptığımı
Sevgimi sana değil
Boş duvarlara haykırdığımı
İtiraf ediyorum

Bir korkak olduğumu
Aşkımı paylaşmaktan
Acımı paylaşmaktan
Seni senle paylaşmaktan
Korktuğumu
Seni kaybettiğimi
İtiraf ediyorum

Mesut Özbek

Kadınım

Dirliğim düzenliğim için yaratılan
Sevdiğim,güvendiğim,kadınım
Sensiñ gönlümde tek taht kuran
Sevdiğim güvendiğim kadınım

Tek isteğim senle geçsin tüm ömrüm
İstemem sensiz geçsin bir günüm
Gül dudaklım,fidan boylum
Sevdiğim güvendiğim kadınım

Renksiz bir dünya sensiz geçen her günüm
Geldin renklendi tüm ömrüm
Evimde neşem, gönlümde açan gülüm
Sevdiğim, güvendiğim kadınım

Tatsız bir dünyaya tat verdik severekten
Mutluyuz bir ömür boyu birlikten
Sen olacaksın son günümde su veren
Sevdiğim, güvendiğim kadınım

Mesut Özbek

Kalkl Anadolu Ayağa Kalk

Her zamandan daha çok muhtacız birliğe
At l toprağını artık,davran dirliğe
Cücelik sana yakışmaz yerin yüceliğe
Kalk Anadolu,ayağa kalk

Çiğnenmekte toprağın üstünde hain çizmesi
Kardeş dediğimin söyleniyor iğrenç teranesi
Çınlasın artık mazlumun yiğit sesi
Kalk Anadolu,ayağa kalk

Unutma Osman Bey'i sanduka tekmelenmesini
Yunan'ın mezara yaptığı iğrenç terbiyesizliği
Tekrarlanmasın ana bacı bala snglenmesi
Kalk Anadolu, ayağa kalk

Sen sustukça arsızca onlar azmakta
Hergün bir sokağa hain bayrak asmakta
Dişler sıkıldı zamanı yeniden kıyama durmakta
Kalk Anadolu,ayağa kalk

Efendiliğini baş eğme sandılar
Suskunluğunu korkaklığa yordular
Sen kardeş dedin hep arkandan vurdular
Kalk Anadolu,ayağa kalk

Yedidveli susturan bu Milleti unutmasınlar
Alişkiniz,Türk Tarihine yeni destan yazdırmasınlar
Tavrını ortaya koy milli değerlerine saldırmassınlar
Kalk Anadolu,ayağa kalk

Mesut zbek

Kan

Geçmişe uzanmak insana hüznü veriyor
Acılar iç yakıyor,kalbe kin geri geliyor
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan, kan, kan

Okumayı engellemişlerdi üniversitelerde
Özel izin gerekirdi ÖDTÜ,siyasal bilgilerde
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Müslümansen,Türksen okuluna giremezsin
Sonun köşede bir kurşun başka hayat seçemezsin
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Dersini ezbere bilmeliydin Mao,Lenin kimdir
Mete,Fatih,Yavuz,Atatürk unutulması gereken resimdir
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Yavrusuz kalan ana,babalar,dul kalan eşler
Yaptıkları marifetmiş gibi övünen satılık leşler
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Onlar piyonda devrim diye avuttular
Gidenler gitti sırt sıvazlıyanlar yolunu buldular
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

O yıllar Rus DoğuAvrupayı yutmuş devrimcilere ne gam
Çin Türkistanı kana bulamış emperyalist saymam
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Dün onları öne sürüp içimize kardeş kavgası soğanlar
Bugün eller farklı yüzler aynı önümüze yeni piyon koyanlar
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Bu sözleri söyledimanlayan bulunur diye
Hikayeleri bırak hedef omuz omuza ileriye yönelmeye
6 Mayıs bir sehpa üç insan
Geride kalan miras ellerinden damlayan kan,kan,kan

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Kardeleni Kopardılar

Hakkarinin uzak bir dağ köyünde
Tüm açmazlara
Tüm yalnızlıklara
İnsanı kahreden imkansızlıklara
Bedeni bitiren yoksulluğa
Bütün bu yoklara rağmen
Bir kardelen yeşermiştii
Dağlarda, yalçın kayalar arasında
Kopardılar
Boylu boyunca uzattılar
Soğuk karlı toprağa
O sırada birileri
Bir başka mekan
Ve yeşillikler arasında
Güvercinler uçurdular göklere
Sözde barış adına

Tek umuttu o kardelen köyünün
Aydınlık pusulası olacaktı
Yarınlardaki çocukların
Acılara derman
Hastalıklara lokman
Dertlere aman olacaktı
Büyüseydi yeşerseydi
Kök salsaydı derinliklere
Çok gördüler
Büyütmediler
Serdiler toprağa öylecesine
Emin olmadılar öldüğünden
Dört yüz kurşun sıktılar bedenine
Tam o sırada
Biriler bir yerde
Nutuk atmakta idiler
Özgürlük, kardeşlik
Barış diye,

Boş gözlerle baktı kardelen
Uçan güvercinlere
Havada kalan sözlere
Ben kardeş değilmiyim?
Ben kürt değilmiyim?
Neden bu kin?
Neden bu nefret?
Bu vatani benimsedim
Bu bayrağa, bayrağım dedim diye
Şordu kardelen
Öylece bakıp
Donuk soru dolu gözlerle
Tüm nutuk atan barış severlere

Mesut Özbek

Kızıma

Bir yaz sabahı geldin hanemize
Güneş dünyaya sen ellerimize doğdun
O gün hoş geldin evimize
Sevincimize, neşemize ortak oldun

Senle anladık anne baba olmayı
Bin defa düşünüp bir adım atmayı
Öğrendik evlat için yaşamayı
Günümüze, hayatımıza ortak oldun

Gün oldu hastalandın acıları yaşattın
Gün oldu güldün sevinçleri yaşattın
Bizim için öğrenilmesi gereken hayattın
Sevincimize, tasamıza ortak oldun

Büyüdün hazırsın kanatların ile uçmaya
Bir adım kaldı ayaklarının üzerinde durmaya
Sensiz hüznün çöksede bu yuvaya
Gururumuz kıvancımız oldun

Mesut Özbek

Korkuyorum Anne

Bu gün yine akşam oldu
Yalnızlık yüreğimi burkuyor anne
Acılar büyütüyor gönlümdeki boşluğu
Ruhumu bağlamışlar kurtulmuyor anne

Beş gün olmuş çıkmadım odamdayım
Ev bir dünya ben içinde küçük bir noktayım
Çekilmiş kanım buz gibi elim ayağım
Uşuyorum hastayım anne

Sokaklarda sadece ben ve ayak seslerim
Gurbette yapayalnız bir tebessüme hasretim
Uzattım elimi bir dost eli beklemekteyim
Tek başımayım yalnızlıktan korkuyorum anne

Mesut Özbek

Kör Dilenci

Gün ışıkları ile beraber
Köşeyi tutan kör dilenci
Uzatırken elini umutla
Dilindeki duanla
Ey sen kör dilenci
Ne kadar şanslısın
Görmüyorsun yalancı yüzleri
Ve sahte tebessümleri
Hayallerindeki pembe köşkte şimdi
Sen hayal padişahı
Çevrende hayallerinin eri
Her gün yeni oyun
Her gün yeni neşe
Sıkıldın mı haydi sil baştan
Kur yeniden hayalleri
Yaşat tüm güzellikleri
Adil ol, hak yeme
Sen hayal padişahı
Yaşa hayallerin ile

Mesut Özbek

Kumsalda

Bir çemberin içinde çepeçevre biz
Hafif bir ninni söyler mehtap ve deniz
Suskun diller,konuşur yalnız gözlerimiz
Kumsalın kenarında el ele ikimiz

Bakarken ürkek şu solgun ufka
Hırçın dalgalardan ses yayılır dört yana
Her ses çıkarılan fermandır aşkımıza
Kumsalın kenarında göz göze ikimiz

Bu gece dünya,gökyüzü,kainat sessiz
Hızla çarpan sadece iki şey kalbimiz
Kıskansın aşkımızı ufuklar ve deniz
Kumsalın kenarında diz dize ikimiz

Dursun zaman,ağarmasın artık şafak
Tutup ellerimden öpüşünle alınımı yak
Her busede yayılır birşey içime tatlı ve sıcak
Kumsalın kenarında sarmaş dolaş ikimiz

Mesut Özbek

Leyla

Çocukluğumun geçtiği o sokağın en sonunda
Çamlar arasında ıhlamur kokulu küçük evde
Hemen yanibaşımızda
Anne ve babasıyla
Komşumuz ilk aşkım
Adı Leyla

O onyedisinde ben onüçünde
O alabildiğine özgür
Ben ona tutkun
Onun gönül kuşu hergün bir dala konmakta
Benim esir olmuş her anım ona
Gündüzüm Leyla
Gecem Leyla
Günüm Leyla

Ya pencerede
Ya sokak başında
Bir gülümsemeye bin yıl vermeye hazır
Ben yelken açmak isterken mutluluklara
Sen başka yollarda
Başka sevdalarda
Her çapkınlıkla beni bin kere yıkardın
Bilirmisin Leyla

Bir sabah görünmez oldun
Ne pencerede
Ne bahçede,ne yolda
Evlendi dediler
Hani her gönül senindi
Her kalp esirin
Böyle habersiz çekip gitmek
Kalbini esir vermek varmıydı
Her şey sana çok yakıştırdı
Bu sana hiç yakışmadı
Yakışmadı Leyla

Mesut Özbek

Mazi

Duyguların bir lahza şahlandığı yıllar
O şehrin tozlu sokakların da kaldılar
Birlikte olduğumuz o yerlerde
Artık acı gerçekler yatmaktalar

Mesut Özbek

Mezar Taşları

Bir sükutun sessiz fırtınasıdır ruhumda
Tek kılavuzdur mezar taşları
Çileli bedenlerin son huzurunda
Yorgun başa yastıktır mezar taşları

Kimi zengin kimi fakir yüzler
Kimi tatlı kimi acı diller
Tek safta sıra sıra dizilmişler
Birliğin işaretidir mezar taşları

Ruhun hicranıdır dünyada yaslar
Bütün ömürde hergün bir yara kanar
Ne güzel ümit verir, ne para huzur sağlar
Tüm dertlere merhemdir mezar taşları

Unutanlara hatırlatır soğuk dikitler
Üstünde acı tatlı diziler
Birleşir hepsi tekte fatiha ister
Gerçek kılavuzdur mezar taşları

Mesut Özbek

Mutluluk

Sabahın ışıkları vururkensokaklara
Bir duygudur içime yayılan
Derinden gelen
Coşkudur bu,
Aşktır bu
Sevgiliye sunulan

Sabahın ışıkları vuruken sokaklara
Bir ürpertidir içime yayılan
Sevmekten gelen,
Tatlılıktır bu,
Güvendir bu,
Sevgiliye sunulan

Sabahın ışıkları vururken sokaklara
Bir başka mutludur içim
Seilmekten gelen
Sevinçtir bu.
Huzurdur bu,
Sevgiliden sunulan

Mesut Özbek

Müslümanlar Ölüyor

Türkistanda ağlar balalar
Şafak vakti meçhule giderken babalar
Dul kalmış eşler kara yazgı bağlar
Dinmiş ezanlar duyulmuyor selalar
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Karabağda yine caniler en önlerde
Tarih tekerrür eder sırtan iğrenç yüzlerde
Süngülerle deşilmiş nice ceset yerlerde
Medeniyet bir kez daha katillerle el ele
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Kıbrıs da ENOSİS için kan akıtanlar
Şimdi baş köşede itibar gören onlar
Bu alçaklığı bilen yaşayan anlar
Hep aynı yüzler, hep iğrenç kana susayanlar
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Bosna yeni bir haçlı vahşeti tarihde
Sistemli soykırım hiç silinmez belleklerde
Kaybolan eş, baba, çocuk hala aranır bir yerlerde
Sözde barış gücü, barış için, canilerle el ele
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Tarihte son oyun Filistinde oynanmakta
Aynı kanlı kazan, farklı aktörlerle kurulmakta
Yine günahsız kadın, çocuk canlara kıyılmakta
Dünya edepsizce bu caniliğe çanak tutmakta
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Artık bu kötü gidişe son vermek zamanıdır
Çıkış Allah yolunda birlikte çalışmaktır
Birlik olup çareyi içimizde bulmaktır
Kanlı pusu kuranlardan medet ham hayaldir
Müslümanlar bir yerlerde hep biteviye ölüyor
Birileri bir köşede sinsice gülüyor

Mesut Özbek

Nefis

Nefis sen ne zorlusun hesap bilmezsin
İnat edip durursun sonu görmezsin
Fedakarlık yok sende taviz vermezsin
Elbet bu isteklerin sonu gelecek

Hiç bıkmazsın her zaman ruhu vurursun
Hep bana deyip bunu daim korursun
Dilerim bu son olup sen yorulursun
Böyle gitmez bu savaş da bitecek

Zengini sever fakiri hor görürsün
Bu bedeninin uslanmaz arsız yüzüsün
Taşınması zor gelen ağır yüküsün
Ruhum huzura erip gün görecektir

Güçlünün önünde elpençe durmadan
Garibi üzüp hep sırtından vurmaktan
Menfaat için kişiliği satmadan
Saltanatın ergeç sona erecek

Hoş görünsende sana aldanmam artık
Bilirim telkinin zehirli bir azık
Kanarsam bir daha yazıklar olsun yazık
Kalbin pası silindi yüzüm gülecek

Mesut Özbek
29/5/2010

Mesut Özbek

Nokta

El ele dolaşırdık sokaklarda
Bazen ağlar,bazen gülerdik kahkahalarla
Son olarak elimi bıraktığın durakta
Ben o gün,bu aşka nokta koydum.

Uçuşurdu saçların rüzgarda
Nefesimdi sıcaklığın boynunda
Başka nefeslerde sıcaklık aradın
Ben o gün, bu aşka nokta koydum

Gözlerinden gözlerime ışık akardıya
Sevgi ile sımıcak bakardın
O gözlerde başka ışık gördüğüm o an varya
Ben o gün, bu aşka nokta koydum

İncecik belini sarardı ellerim
İstesen bütün engelleri yıkar geçerdim
Belini saran başka elleri görünce gözlerim
Ben o gün, bu aşka nokta koydum

Mesut Özbek

O Çocuk

Onu ilk defa orda
Bir küçük oda da tanıdım
Işıl ışıl çakmak,çakmak gözleri
Madden yorgun
Yıpranmış olsada
Bir büyük savaşa
Bayrak açmıştı küçük bedeni

Yoktu saçları belki başında
Ama hemen yanı başında
Duran resmi
Anlatıyordu lüle saçların
Çok yakıştığını ona

Bir hastahane odasında tanıdım onu
O hasta ben onun doktoru
Ben bıkmış,ben usanmış
O umut,hayat dolu
Her kür sonunda yıpranırken bedeni
Yine durmakta dimdik hayatta
Ben kahrolurken hergün
Bu çocuk bu acılara nasıl dayanmakta
Haykırıyor sanki gözlerime bakarak
Kopmak yok bırakmak yok
Simsıkı sarılmak var hayata

Mesut Özbek

O Sokak

Ben bu sokakta büyüdüm
O tozu yuttum
O havayı kokladım yıllarca
Sakız sattım otobüs durağında
Keskin nane sattım sokaklarda
"Baş ağrısına, diş ağrısına
Kaynana zırlıtısına"
Dedim tüm avazım çıktığıınca

Ben bu sokakta büyüdüm
O tozu yuttum yıllarca
Sinema kapısında çerez sattım
Kazandığım ilk param yastık altında yattım
Bu sokakta oynadım beştaş
Bilya yuvarladım altı kuyuya
Fındık attım duvardaki çukura

İlk defa bir kızın beşinden bu sokakta gittim
Bu sokakta kavgada şişti sağ gözüm
Komşunun bahçesinden kaysı aşurdım,
Yemiş doldurdum ceplerime
Yazlık sinemaya akşamları kaçak girdim
Ben bu sokakta büyüdüm

O sokaktan geçtim dün yıllar sonra,
Kaybolup gitmiş kapı önü sohbetleri
Çoktan yıkılmış yazlık sinema
Köşe başında buluşmuyor genç sevgililer
Çocuklar mahsun, solmuş yüzleri
Ellerinden alınmış çemberleri, bilyeleri
Geçmiyor hiç bir sabah köşeden satıcılar
Sadece taksiler, taksiler, kamyonlar
Bir yabancı gibi duruyor güzelim sokağım
Allahım ben tüm çocukluğumu bu sokakta mı yaşadım.

Mesut Özbek

O Şehir

Sarı ışıkların yaptığı o yumuşak halıda
DolaŐarak bir dost aramaktayım
Yanan loŐ ışıklarıyla
Sokakların bir bir
Birer sırdaŐız Şimdi biz
Ben ve o Şehir
O anlatacak yıpranan sokaklarını
Ben ilk aŐkıımı
O akan bulanık sularını
Ben sevgilimin sarı sağlarını
O çirkinliklerden bahsedecek
Ben güzelliğini anlatacağım
O apartman diyecek
Kalem kaŐları diyeceğim
Riyakar iki y zly  insanlar diyecek
O hariç diyeceğim
Başbaşa maziye dönecek
Anlatacak,söyleyecek,dinleyecek
Ama asla ihanet etmiyeceğiz

Mesut  zbek

Oğluma

Sonbaharda esen rüzgarlara inat
Açan ikinci gülsün evimizde
Gelişinle kapladı şehri beyaz bereket
Çarpan ikinci yüreksin göğsümüzde

Bir film şeridini sanki geri sardık
Tüm tatlı zorluklarla yeniden uğraştık
Sevgilerimizi üçten dörde katladık
Bize güçkattın minik bedeninle

Gülüşünle güller açardı yüzünde
Her biri gonca iki güzel gamzenle
Cennet bahçesinden gül kokulu bedeninle
Bilirmisin çok büyük yer kapladın hanemizde

Yıllar çabuk geçti büyüdün zamanla
Geçmişe bakıp gelecek için aldanma
Zorluklar,acılar da var güzellikler yanında
Her birini sindirecek yer olmalı sinende

Alışırısın hayatta her türlü şeye
Bilgelik,güzellikleri sevmekte
Daıma pozitif ışık yay çevrene
Kötülük gider,iyilik baki kalır seninle

Mesut Özbek

Öğretmenim

Bana gerçekleri anlat öğretmenim
Geçmişden geleceğe köprü olsun
Senki tüm gerçeğe aynasın
Anlat, hem geçmiş hem gelecek aydınlansın
Sadece atamı bilmek isterim
Söyle nedir benim kıymetim
Bir Avrupa Afrika Amerikalıdan azmı değerim
Anlat ki, açılınsın gözlerim

Tarihte kaç devlet kurmuşum
Hepsini nasıl yıkmışım
Değerimi, zaafımı bileyim
Dünden bugüne dostumu, düşmanımı göreyim
Orta Asya'dan, Anadolu'ya gelişimi
Buluşup, İslamla şerefleşimi
Bedenin ruh ile birleşimini
Anlat bana öğretmenim

Hep hümanizm masalı dinledim
Masallar büyüdü özümde dönemedim
Hep başkasını sev dediler, kendimi sevdiremedim
Bunu bilmek isterim öğretmenim
Kitaplar yazdılar kırılan Yahudi, Rum, Ermeni diye
Söyle nerede Türkistan, Kıbrıs, Azarbaycan
Neden anlatılmaz yıkılan minareler, dinen ezanlar
Filistine destan yazanlar
Neden Dağlık Karabağı anmazlar
Kırım'da vagonlara doldurulanlar, nerelerde kayboldular
Anadolu'da, Kıbrıs'ta Bosna'da kan kusturanlar
Nasıl, niye kahraman oldular
Öğrenmek isterim öğretmenim

Son vatanda son oyun oynanmakta
Bağrımıza yine hançer sokulmakta
Bu vatan Antep'li Şahin'e, Karayılan'a
Sütçü İmam, Nene Hatuna
Mustafa Kemal'e ihtiyaç duymakta
Anlat ki öğrensinler
Anlat ki ayağa kalksın,
Yeni Şahinler, Karayılanlar,
İmamlar, Hatunlar,
Mustafa Kemaller

Mesut Özbek

Önemsiyorum

Bir garip bakıyorlar yüzüme
Bilmiyorlar içimde yanan ateşi
Sevgi ile göğsümde çarpan kalbi
Ben biliyorum, seni çok önemsiyorum

Bir kuş sinemde pır pır eder
Her sabah en güzel koku tenimde
Sevgi ışığı akar gözlerime
Ben biliyorum, seni çok önemsiyorum

Bir kelebeğin kanadına yazdım aşkı
İpek böceği kozasına işledim sadakati
Bir gönül için yapılan fedakarlığı
Ben biliyorum, seni çok önemsiyorum

Hasreti yakıştıramam bu sevdaya
Ayrılık bir ölüm gibi gelir bana
Bize yakışan bir ömür birliktelik yanyana
Biliyorum, çünkü seni çok önemsiyorum

Mesut Özbek

Öyle Git

Madem gidiyorsun bakmadan ardına
Mektupları şiirleri yak öyle git
Senden birşey kalmasın artık bu canda
Hayalleri rüyaları yık öyle git

Yıllar bir şey vermedi benim sevgime
Her söz bir hançer gibi girdi gönlüme
Şimdi sensiz kan damlayan bu kalbime
Kızgın demir ile bir mil çek öyle git

Anılar eski bedenim artık yorgun
Ruh bıkmış,gönül uşanmış,senden yoksun
Bir sonbahar yaprağı gibi solgun
Saçımdaki akl say da öyle git

Bir sararmış defter,bir soluk resim var,
Bahar bitmiş bu gönül hep sonbahar
Her satır ok olmuş sineden kan damlar
Senden kalan olmasın alda öyle git

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Paydos

Artık yaş kemale eriyor dostlar
Dikkat etmek gerekiyor hayata
Zor geliyor uykusuz geceler
Bırakmak gerekişkiyi, sigarayı zamanında

İsmimi silin defterinizden
Ben yokum artık o limanlarda
Fırtınada su almadan teknemiz
Sığınmak gerekir sakin bir koya

Paydos artık yorucu gecelere
İhtiyaç var dingin bir hayata
Siz devam edin her gece başka aleme
Ben hazırım dizlerimde torun hoplatmaya

Mesut Özbek

Razıyım

Terkedip,yüreği alıp gideni
Daim gülüp,hep acı çektireni
Sevgiyi unutup hüzün vereni
Görmektense kör olmaya razıyım

Dilinde ayrılık sözü olanı
Marifet bilirse yalan dolanı
Günü kurtararak kârlı sayanı
Anmaktansa lal olmaya razıyım

Dün ak dediğini kara bulanı
Sevgisiz yaşayıp sevgi satanı
Bilgelik taslayıp cahil kalkanı
Bulmaktansa gitmesine razıyım

Zalimce bakan,duyguları yıkanı
Kör kuyular için,köprü yakanı
Vefayı unutup,bir semt sananı
Tutmaktansa,salmasına razıyım

Mesut Özbek

Rızanın Yeri

Rızanın yerini bilirmisin
Sahilde küçük bir meyhane
O meyhanenin her masasın da
Senin ve benim
Hikayem gizli

Şu barın yanındaki masa
Şahitdir gördüğüm en güzel yüze
Bilir bir gülüşün içime akışını
Tüm ruhumu sarıp
Beni yakışını
Bilir sana olan aşkı

Şu cam kenarındaki masa
Seni hergün bekleyişimi
Yakarışımı yıllarca sana
Her seferinde tükenişimi köşebaşında
Uykusuz gecelerde hayallerimi
Düşlerimi bilir

Dipteki sütunun yanındaki masa
Balıkçı Hasan Çavuş'un yeridir
Üç yıl önce terketmiş onu da eşi
Bu masa terkedilenlerin yeri
O masa bilir
Nasıl omuz silkip çekip gittiğini
Bilir geride kalan enkazı
Çöküntüyü bilir

Bu meyhanenin her köşesinde
Bizim hikayemiz gizlidir
Bir gün yolun düşerse
Varırsan Rıza'nın yerine
Sorarsan bizi
Her masa ayrı ayrı anlatır
Senin ve benim hikayemi

Mesut Özbek

Sağolsun

Gözler yalan ile bakmaz yüzüme
Muhtacım akacak sıcak ilgiye
Teselli bulmasam bu nazar ile
Sevgi ile bakan gözler sağolsun

Gönlüm soğuklarda içim buz kesmiş
Arzular törpülü,hevesler bitmiş
Heyhat son durakta,ümit tükenmiş
Isıtıp saracak kollar sağolsun

Karanlık tüm yollar,ışık görünmez
Yalnızlık ürpertir,sonu bilinmez
Kırılmış kanadım,gönlüm sevinmez
Yare çıkıp giden yollar sağolsun

Hasretlik içimde alev olmakta
Her geçen yolcudan haber sormakta
Gönül sevgi veren el aramakta
Tabutumu tutan eller sağolsun

Mesut Özbek

Sanıyor

Şaşmak gerek şu memleketin haline
Bir oyun konulmuş ovasına düzüne
Kara,ak sokulur insanın gözüne
Hergün başka maske takar o yüzüne
Üç beş kelime çırpıp hep çorba yapıyor
Ona yetmiş,kendini adam sanıyor

Birgün çatışıyor sokakta militan
Birgün camide sanki tek o inanan
Her kes yalancı bir tek o doğru yazan
Kendi akıllı millet sanki hep sazan

Üç beş kelime çırpıp hep çorba yapıyor
Ona yetmiş kendini yazar sanıyor

Bir tek o doğru gerisi yalan diyor
Her şey lafta gece gündüz haram yiyor
Söz hep havada o tersine gidiyor
Toplum aptal kendini zeki sanıyor

Üç beş kelime çırpıp hep çorba yapıyor
Ona yetmiş kendini hoca sanıyor

Sanırsın bu vatani tek seven o dur
Herkes hatalı gittiği doğru yoldur
Hep ismi geçer her yerde o bulunur
O bilir,herşeye çözüm hemen bulur

Üç beş kelime çırpıp hep çorba yapıyor
Ona yetmiş kendini rehber sanıyor

Her gün bir televizyonda boy gösterir
Bir bilen edası ile talkın verir
Kızarsa çamur atar hep rezilleşir
Seviye düşer,kelimeler kirlenir
Üç beş kelime çırpıp hep çorba yapıyor
Ona yetmiş kendini şovmen sanıyor
Arama gereksiz hemen farkedilir
Edası ve çalımından o bilinir
Laf sonu gerekmez,not baştan verilir
Maksat açıktır,amaç hemen sezilir

Üç beş kelime çırpıp adam olunmaz
Artık susun millet kaz gibi yolunmaz

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Satılık

Ben bir satıcıyım yok yok bende
Her şey bulunur benim heybemde
Çekinme yeterki sen iste
Her şey,her şey satılık ben de

Satılık ruhlar bulunur
Her kalıba giren
Bir gün yükselip
Anında alçalıveren,
Sen iste her şeikle giren
Satılık ruhlar,satılık

Satılık bedenler bulunur
El,etek öpüp,
Yerlere kadar eğilen
Tak boynuna yuları
Çektiğin yere giden
Satılık bedenler,satılık

Satılık beyinler bulunur
Düşünce fikir yok bomboştur
Sen iste,
İstedigince doldur
Kur anahtarını
Gönlünce konuşur
Satılık beyinler,satılık

Satılık diller bulunur
İstedigine harika dalkavuk
İstedigin yılan gibi sokulur
Satılık diller satılık

Her şey satılık bu diyarda
Yeterki sen bedelini koy
Namus dürüstlük arama
Her yola her gaza gelen
Satılık insan,satılık

Mesut Özbek

Sen Gittin ya

Sen gittin ya,
O günden beri zaman asırları yazmakta
Duygular buz kesmiş,
Kalpler kapkara
Gülüşün aynanın bir köşesinde
Öylece asılı durmakta
Sen gittin ya,

Sen gittin ya,
Artık begonyalar çiçek açmıyor
Menekşeler mahsun
Akşam sefaları kokmuyor
Hepsi boynu bükük durmakta
Odam buz gibi
Sıcaklık dersin hiç arama
Sadece üstüne örttüğün o battaniye varya
Battaniye ve senin kokun
Battaniye sen kokmakta
Sen gittin ya

Sen gittin ya,
Her şey karmakarışık
Duygularım gibi tüm dünya
Balkonda boynu bükük duruyor
Elinle beslediğin kuşlar
Senin elinden çıktığı gibi kokmuyor
Ne perdeler,ne örtüler,
Ne çamaşırlar
Onlarda ben gibi öksüz,tortop
Öylece bir köşede yığılmışlar
Sen gittin ya,

Sen gittin ya,
Kavuşmak bilmem hangi zamana
Sığmıyor bu yürek,sığmıyor,
Sensiz,koskoca olsa da dünya
Sonver bu kahredici yalnızlığa
Sonver bu dipsiz uçuruma
Ve bu karanlık boşluğa
Uzat elini,albeni yanına
Kavuşmak kalmasın
Başka bahara
Sen gittin ya

Mesut Özbek
1/01/2010

Mesut Özbek

Sen ve Ben

Senle karşılaşmadan hülyalarım vardı
Onları alıp gittin,bir akşam üstü
Gülen gözlerim vardı içleri ısıtan
Gözümü kör edip gittin,bir akşam üstü

Sevgilerim vardı insanları saran
Gönlüm vardı içine tüm dünya sığan
Bir yürek vardı hep aşk için çarpan
Kırağı çalıp gittin,bir akşam üstü

Bir gülüşüm vardı şen kahkahalarla
Yaşamak sevincim vardı bu hayatta
Gündüz düşlerde,gece rüyalarda
Tümünü buz kesip gittin,bir akşam üstü

Mesut Özbek

Sen Yoksun

İşte geldi anılarda kalan o yıl dönümü
Açmıştım içimi sana bir bahar günü
Şimdi acılar yakarken gönlümü
Sen yoksun

Geçmişle yaşamak tat vermiyor
Kırağı düşmüş kalbe güneş açmıyor
Sevgiler çürümüş anılar seni vermiyor
Sen yoksun

Güven vermiyor tadılsa da yeni sevdalar
Her yıl dönümü yeniden kanıyor yaralar
Yıllar geçsede biteviye derinleşir acılar
Sen yoksun

Yollar ayrılırken o enson günde
Gözyaşım yağmurla karışık akıyordu yüzüme
Her gün keskin hançerler sokulurken kalbime
Sen yoksun

Bir sabah bunlar da sona erecek
Bu bedene son nefes huzur verecek
O yolculuğa tabutum dost ellerle yükselecek
Ama sen yoksun

Mesut Özbek

Seninle Geçen Günler

Bir güneşin sıcaklığıdır
İçime yayılan
Sen gelince sevgilim inan
Bir tatlı meltemdir yüzümde dolaşan
Uçuşan saçların sevgilim inan

Buharap bahçede
Kalan tek gülsün sen
Gl bahçelerin de şakıyan
Blblsn sen
Karanlıklarda yanan
Dayanılmaz ışıksın sen
O glşnle sevgilim inan

Mesut zbek

Senle Bir Ömür

Senle bir ömür yaşamaktı emelim
El ele dolaşmaktı isteğim
Yollar da, bahçeler de, kırlar da,
Bizle mutluluk şarkısı söyleyecekti kuşlar dallar da
Fallar bakacaktık papatya yapraklarında
Geceleri hayal kurup dalarken mehtaba
Sen olacaktın sardığım kollarımda
Çıkıp gittin yoksun artık hayatımda
Yalnızlık, ecel gibi yapışmış yakama

Çocuklarım olsun istedim senle dolu dolu
Kimi kız,kimi erkek,kıyası uzun boylusu
Uykusuz kalacaktık onlar için geceleri
Bölüşecektik sıcak çorbayı ekmeği
Önce biz öğrenecek,sonra öğretecektik sevmeyi
Oysa odam buz gibi, yok çocuk sesleri
Görünce anne babasına sarılmış minik elleri
Söndürmek mümkün değil kalbimdeki ateşi

Yaşlanmaktı hedefim birlikte başbaşa
Torun ile oynamak yakışacaktı bu yaşa
Karışacaktı Ali ile Ahmet,Ayşe ile Fatma
Kahkahalar ile gülecektik masum yanlışlıklara
Lanet ediyorum çekip gittiğin sabaha
Sen başka ellerde kendi havanda
Ben huzur evinde soğuk odamda
Hiç bir şey kalmadı elimde hayallerimden başka
Tek beklentim bir gece yatıp bir daha uyanmamakta

Mesut Özbek

Sesleniş

Bakıp da boynumdaki kire kaçma öteye
Sen güneş altında gün boyu çalışmayı bilirmisin
Katık edip soğanı da ekmeğe
Yıl boyu böyle de gülebilmisin

Yağmur yoksa açtır insanlar bu yerlerde
O an tek ümit beslenir gurbetçilerde
Karda indimi tepelere düzlere
O zaman hastalık sancısı nedir bilebilirmisin

Boynu bükük insanlar çaresiz bebeler
Gözler hatırlanacak günleri düşler
Böylede olsa Allah'a şükreder diller
Sen bu kadarla şükredebilirmisin

Dert yüklü kırış kırıştır alnımız
Hiç gülmedi hep acı söyler sazımız
Yaz görmedi, kıştır yıllarca bağımız
Birazda bu illere gelebilirmisin

Acı bir hançerdir saplanan böğrüme
Dünki birlik dertler çıktı yüzbine
Sözüm gerçektir bağlıyım ben özüme
Sende özüne dönebilirmisin

Yok isim olmuş, varlık unutulmuş belleklerde
Kurumuş toprak gibi yaş akmaz gözlerde
Çok uğraştın, didindin, kendi meselelerinle
Biraz da bizimkilere bakabilirmisin

Mesut Özbek

Sevda

Çok uzun zaman önce çekip gitti
Bırakıp biheves beni terketti
Kalbim kırık ve gözlerim hep nemli
Sevdayı gören var mı

Bir haber alamadım o günden beri
Beyhude imiş giden gelmez geri
Zalim seyireder yıkıp kalpleri
Sevdayı duyan var mı

Yıl oldu çözemedim bilmeceyi
Nafile kâtsam gündüze geceyi
Gönül çeker yine bu işkenceyi
Sevdayı bilen var mı

Mesut Özbek

Sevda yükledik yüreklere...Gelen her bahar, giden her kış...Senelerce sevgi ile
taştık...Geleni de gördük gideni de...

Izabell

Mesut Özbek

Sevda Hamalı

Bir sevdanın masalını
Yükleyip sen omuzlarıma
Öylece çekip giderken umursuzca
Ben çaresiz,ben kimsesiz,ben sensiz
Mahkum oldum
Bir sevda hamallığına

Mesut Özbek

Solcu

Yıllardır sürüp giden aynı terane
Ağızlarda değişmeyen geveleme
Dünya gider bir yöne, onlar tersine
Bizimkiler lafta solcu,
İpler başkasının elinde orta oyuncu

Cepte bafra ile gezmeyi solculuk sandılar
Boğazda viski içip, köyde hava attılar
Fakir edebiyatı yapıp,avantayı cebe attılar
Bizimkiler lafta solcu,
İpler başkasının elinde orta oyuncu

Başkapitalist artık,büyüdü abiler
Solcu barutu bitmiş eski tüfekler
Ölenler yaşasa önce bunların yüzüne tükürürler
Bizimkiler lafta solcu
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Köyde yaşayıp ezilen sanki sadece kendileri
Anmazlar adını ezilip yine vatani seveni
Dün öyle iken bugünkü safahat neyin nesi
Bizimkiler lafta solcu
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Yıllarca uğraştılar vatani bölemediler halklara
Son ümit kaldı Kürt vatandaşım da
Yeni moda eylem kürtçüler ile kol kola
Bizimkiler lafta solcu
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

İşçi hakları diye sendika kurdular
İşçileri soyup servete kondular
Amele işçi aynı, onlar ağa oldular
Bizimkiler lafta solcu,
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Emperyalizmi Amerika ile sınırladılar
Rusya, Çin'i nedense unuttular
Onların vahşetini, halkların zaferi diye sattılar
Bizimkiler lafta solcu,
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Paletlerde ezildi Macar gençleri alkış tuttular,
Çekoslavakya işgaline methiyeler yazdılar
Kırım Doğu Türkistan oraları hiç anmadılar
Bizimkiler lafta solcu,
İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Ozan Mesut'um doğrudur söylediklerim
Mide bulandırır, iğrendirir bildiklerim
Gerçeklerin yarısı sadece söylediklerim
Bizimkiler lafta solcu,

İpleri başkasının elinde orta oyuncu

Mesut Özbek

Sonbahar

Bir sonbahar da öğrendim ayrılığı
Tek başına uyanmayı sabahları
Akşamları boş duvarlar ile arkadaş olmayı
Dönüp gitmenin acısını yaşadım yüreğimde
Şırça köşkün parçalanmasını gördü gözlerim
Önce kızılıcık şerbeti içirip, öğretiler sonra susmayı

Bir sonbahar da yaşamaya başladım yalnızlığı
Rüzgara takılıp gitti en son umutlarım
Bir çöpçü süpürgesinde gitti yerlerdeki aşklarım
Aşkını onparaya satanları ozaman tanıdım
O mevsimde öğrendim acılara vefasız kalmayı

Bir sonbahar da tattım terkedilme acısını
Harf, harf, hece, hece kazıldılar beynime
Acıkanlar akıttılar kalbimden içine
Hepsini karıştırıp kattılar ihanet kokteyline
O mevsimde kuruttular sevda pınarımın kaynağını

Mesut Özbek

Susma Hakkı

Ey unutulmuş sevdaların kadını
İçimdeki depremin tek sorumlu mimarı
Yıkarken herşeyi ardına bile bakmadan
Sendin mağrur,
Sendin dik başlı olan
Yıllar sonra, bu sual dolu bakışlara
Cevap arayan nazarlara
Tutunacak dal arayan kollara
Ben susma hakkımı kullanıyorum

Bir heykel gibi dimdiktin ayrıldığı gün
O gün sen bilendin
Sen her şeyden emin
Yelken açarken yeni limanlara
Geride bıraktığın bu garip sevdalı
Kalbi yıkık gönlü yaralı
Yıllarca bir serseri gibi adımlarken sokakları
Şimdi sen,
Parçalanmış sandal gibi terkederken,
Gittiğin o limanları
Ben susma hakkımı kullanıyorum

Mesut Özbek

Şaşarım

Elifi mertek sanıp laf atanlar
İnsana akıl verir akılsız danalar
Ruhları yamalı bohça,ama fikir satarlar
İşte ben ona şaşarım

Dillerinden düşmez hiç hak lafı
Söz başka, davranış makamı farklı
Hep kendilerine yontar keser sapı
İşte ben ona şaşarım

Yaratan yaratmış insanı farklı farklı
Hırlısı da var,hırsız da vede hayırlısı
Pire için hemen yakarlara yorganı
İşte ben ona şaşarım

Camide bulursun onları en ön safta
Anlatınca bal damlar sanki her lafta
Girince menfaat için dinsiz ile kol kola
İşte ben ona şaşarım

Dün faiz haram diye fetva verenler
Şimdi köşede banka kuruverdiler
faiz değişti,adına kâr payı deyiverdiler
İşte ben ona şaşarım

Müslümanım Türk'üm kâlubeladan beri
Yaratan böyle emreylemiş yaratmış beni
Ağızlarına almazlar ya hiç Türk ismini
İşte ben ona şaşarım

Laf dersin onlarda bol bulunur
Ucuz kahramanlığa o hemen soyunur
Ya hak der,askerlikten kaçır kurtulur
İşte ben ona şaşarım

Dilinden düşmez din,iman ona pirim verir
Doğruyu gösterirsen hemen ipe un seriverir
Haşa pirim için Kelime-i Tevhid'i değiştirir
İşte ben ona şaşarım

Her taşında kanım var söz söyletmem vatana
Yeminim var,söz vermişim şehit atama
Kabe değil,tavafa durur ya vatican da
İşte ben ona şaşarım

Mesut Özbek
15/5/2009

Mesut Özbek

Tutku

Kara gözlerin gönlüme vuralı kelepçe
Tutsaklığa tutkudur geceler
Kaldırımlar yalnızlığımda tek hece
Kavuşmağa umuttur geceler

Aşkındır idamlık gömleğim,
Saçların boynuma takılan ilmeğim
İnan sensin son arzumda isteğim
Sensizliğe hasrettir geceler

Karanlık gecelerde neşe saçar evler
Onlara huzur, bana dikendir döşekler
Kırgındır gönlüm böyle huzuru neyler
Ayrılığa tutsakdır geceler

Sessiz sokaklarda bir ben ayaktayım
Her kes uykuda bir ben dolaşmaktayım
Sabahçı kahveleri, köprü altı mekanım
Dosta dosttur geceler

18/1/1979

Mesut Özbek

Mesut Özbek

Veda

Sessizce çekip gideceğim
Hiç birşey demeden
Ne bir elveda
Ne bir el sallama
Nasıl girdiysem hayatına
Öyle usulca terkedeceğim

Sensizliği doyasıya yaşayacağım
Gölgeler ile sarmaş dolaş
Evsizler ile dost olacağım
Bir bahar akşamı girdin kalbime
Bir sonbahar sabahı söküp atacağım

Yanında mum gibi eriyip gitmektense
İçimdeki ateşi közlemektense
Pervane olup ömür tüketmektense
Delikanlı gibi bırakıp gideceğim

Mesut Özbek

Vefasız

Dinlersen söyleyecek sözüm var sana
Bir kaleyi ansızın yıkıp da gittin
Giderken virane gönle nazar atsana
Küllenmiş ateşi yakıp öyle gittin

İstersen taç ederdim başıma seni
Sevginle dolardı hep aşkın yelkeni
Sen yoksun kırıldı gönlümün dümeni
Okyanus da rotasız bırakıp gittin

Her kes kopsa hani sen ben ayrılmazdık
Kavlimiz vardı biz ayrı yapamazdık
Sevgiyle taşar yanlış adım atmazdık
Tüm sözünü unutup hep silip gittin

Çok büyüktü aşkımız öyle diyordun
Her anında ben vardım söz veriyordun
O gün öyle baş önde sen susuyordun
Aşkımızı üç kuruş'a satıp gittin

Aşk sözünü duysam ben irkiliyorum
Yıkık kalbim herşeyden tiksiniyorum
Ettiğini bul sen haktan diliyorum
Beni ruhsuz bir ceset yapıp da gittin
Mesut Özbek

Mesut Özbek

Yalan

Tütüyor acı gerçek
Bacalar yalan söylüyor
Kurudu dalında çiçek
Yapraklar yalan söylüyor

Dizilmiş sıra sıra yüzler
Kalıplaşmış hep aynı ifadeler
Gülmekten yırtılsa da yüzler
Dudaklar yalan söylüyor

Menfaatle yapılıyor işler
Biri biterken diğerini düşler
Tutmuş her köşeyi aynı kişiler
Hepside yalan söylüyor

Söylene söylene bitmiyor daha
Bir musibet yeğdir bin nuspa
Eller uzanırken Allah'a
Dudaklar yalan söylüyor

Mesut Özbek

Yalnızlar Rıhtımı

Yalnızlar rıhtımın da bir adam durmakta
Yakalar yukarı kalkmış
Omuzlar çökmüş
Adımlar ağır aksak basmakta
Belli büyük bir sır var içinde
Bu sır ile küçülmüş ezilmekte
Yakınlarda bir neyzen ney üflemede
Yaraya tuz basıp hüzzam faslı geçmekte

O rıhtımda arkadaş yok yalnız başına insan
Ne coşku, ne sevgi var içe dolan
Tüm bedende tek duygu, isyan
İhanet orda
Terk orda
Riya yalan ile el, ele
Sarmışlar zavallıyı çepeçevre
Yalnızlar rıhtımında bir biçare
Yakınlarda bir neyzen ney üflemede
Yaraya tuz basıp hüzzam faslı geçmekte

Mesut Özbek

Yapamazsın

Beyninin her kıvrımına adımı yazdım
Ruhuna iplik iplik işledim kendimi
Silip attım geçmişini
Sadece ben beni kazıdım
Geçmişte de ben, gelecekte de ben varım
Yeni sevgili düşünemezsin

Güzel gözlerine, resmettim gözlerimi
Sevgi akıttım içlerine
Aşk ile besledim
Mîl çektim içimde yana volkan ateşi ile
Yabanları göremezsin

Bir goncaya benzer dudakların
Taze ve dokunulmamış
Hüzünlüken bile baştan çıkarıcı durmakta
Alev gibi bir yakıcı kuru andırmakta
O ateşi mühürledi dudaklarım
Bir el dudağını öpemezsin

Ben beni verdim sana
Varlığında bir hiç olmak için
Kollarımda bedenim
Ruhumu ruhuna katıp erittim
Tek ruh, tek bedeniz oğünden beri
Öyle renk,öyle ışık kattım ki hayatına
El olup gidemezsin

Mesut Özbek

Yaralı Gönül

Kalbimi karşılıksız aşk için açanlardanım
Kendimi hep dost için adayanlardanım
Kötüleri unutup ademi iyi sananlardanım
İhanet çemberinde boğdular beni

Bir söz ile gönlümü sevgiye açtım
Herkesi ben gibi dürüst doğru sandım
Terkedip gittiler naçar ortada kaldım
Aşk ateşi ile yaktılar beni

Gönül bahçesini yıkmak kolaymış
Güller kurursa onları ayrık otları sararmış
Bülbül terkeder aşiyani yeni diyar ararmış
Ellerim böğrümde koydular beni

Söz yerinde söylenir ise kaleler kurarmış
Söz yılan olursa sokar zehir ile dağlarmış
Adam olan kelamı yerinde doğru kullananmış
Laf ile kalbimden vurdular beni

Söylenecek sözüm kalmadı biçareyim
Bir vefasıza yanmış dolanan avareyim
Mekanım yok, her akşam bir meyhanedeyim
Bey idim derbeder edip köşeye attılar beni

Mesut Özbek

Yarım

Bir gönül yarası var geçmişten kalan
Andıkça derinleşen, hep iç kanatan
Bir gül vazoda kalmış yaprakları kuruyan
Çiçekler yarım, kokular yarım

Bir müzik sesi var kulaklarda çınlayan
Her vurguda acıtan,gözleri yaşartan
Bir güfte tamamlanmamış dillerde dolaşan
Notalar yarım, besteler yarım

Bir hikaye var henüz yazılmayan
Mağrur ve garip iki kahramanı anlatan
Biri kendini beğenmiş,diğeri delidivane olan
Paragraflar yarım,sayfalar yarım

Bir adam var saçları aklaşan
Bir kadın hep inciten,gönül yıkan
Bir kalp ortada, darmadağın olan
Sevdalar yarım, aşklar yarım

Mesut Özbek

Yeni Yıl

Düŕerken ömür defterinden bir yaprak daha
Uyu sen yavrum o masum yüzünle
Çaresiz nasırlı eller uzanırken ALLAH'a
Uyu sen yavrum o masum yüzünle

Ölen çocuk çok varmış dünyada
Nutuklarla kandırılacak çok daha
Çocuk yılmış ne gam onlara
Uyu sen yavrum o masum yüzünle

Küçük Mehmetler ekmek için düşerken yola
Dilenen küçük çocuktur karşı sokakta
Kimi çırak,kimi işçidir,kimi su satar durakta
Uyu sen yavrum o masum yüzünle

Mesut Özbek

Yolculuk

Bu yolculuğa yalnız çıkacağım
Seni de yanımda gütüremem birtanem
Geride yalnız kaldım diye sitem etme
Yolculuk bir kişlik,bilet bir gidiş bir tanem

Bu sefer de Őenlik yok Őamata yok
Tüm dostlar bir arada olacağız
Hareket saatinde yavaşça ayrılacağım
Bir köşede sessizce dur üzölme, bir tanem

Beni görmesende ben orda olacağım
Salaktan yavaşça başlarken yolculuğum
Herkes ile tek tek vedalaşacağım
Sen uzaktan el salla vedamız buolsun birtanem

Mesut Özbek

Yolum

Sade insanım özü sözü bir olan
Eğriye sapmayıp hep doğru yol alan
Dimdik durup ruhunu ele satmayan
Hak yolda yürüyen garip ademim ben

Yalana sapmam gerçektir benim sözüm
İsterim daim hiç kızarmasın yüzüm
Kötü değil iyi olsun ister gönlüm
Mayası doğruluk olan ademim ben

Söz döner dolaşır sahibini vurur
Düşman gün gelirki iyi dostun olur
İnsan dostunu güngelir düşman bulur
Yarenliği sevgi olan ademim ben

Mesut Özbek

Yorulduum Artık

Tüterken acı gerçek konuşma sus diyorsun
Bu yol da dikenler de var bunu iyi biliyorsun
Güzellikler gitti her taraf ayırık otu görüyorsun
Yorulduum artık bana müsade

Vefa kaybolmuş,riya,yalan,racon kesiyor
O rotayı tutan yolunu bulup hep zirveye gidiyor
Görüpde susmak insanı tümnden yiyip bitiriyor
Yorulduum artık,bana müsade

Sokaklar ihanet dolu her yan nefret kan kokuyor
Vatanıma kasteden düşman değil içimden çıkıyor
Dün geleceği söylerken gülenler, şimdi neden susuyor
Yorulduum artık bana müsade

Doğru yolda giderken yalnızlık beni kahrediyor
Haini geçtim dost sitemi yürek deliyor
Gönül darlarda şimdi,kalp acı ile eziliyor
Yorulduum artık bana müsade

Kelimeler bitti hepsini söyledim sana
Yetti artık anlata anlata tükendim aha
Bu dert ile belki çıkmam ben sabaha
Yorulduum artık bana müsade

Mesut Özbek